

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextionde årgången

31 juli 2017

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2017/C 249/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
---------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2017/C 249/02	Mål C-45/15 P: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 30 maj 2017 – Safa Nicu Sepahan Co. mot Europeiska unionens råd (Överklagande — Skadeståndstalan — Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik (Gusp) — Restriktiva åtgärder mot Islamiska republiken Iran — Förteckning över personer och enheter som omfattas av frysning av penningmedel och ekonomiska tillgångar — Ekonomisk skada — Ideell skada — Oriktig bedömning av skadeståndets storlek — Föreligger inte — Anslutningsöverklagande — Nödvändiga villkor för Europeiska unionens utomobligatoriska skadeståndsansvar — Skyldighet att visa att det finns grund för de restriktiva åtgärderna — Tillräckligt klar överträdelse)	2
2017/C 249/03	Mål C-296/15: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 8 juni 2017 (begäran om förhandsavgörande från Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil – Slovenien) – Medisanus d.o.o. mot Splošna Bolnišnica Murska Sobota (Begäran om förhandsavgörande — Offentlig upphandling — Humanläkemedel — Direktiv 2004/18/EG — Artikel 2 samt artikel 23.2 och 23.8 — Artiklarna 34 FEUF och 36 FEUF — Offentlig upphandling angående leverans till ett sjukhus — Nationell lagstiftning med krav på att sjukhus i första hand ska anskaffa läkemedel som tillverkats av inhemsk plasma — Principen om likabehandling)	3

2017/C 249/04	Mål C-420/15: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 31 maj 2017 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal de première instance francophone de Bruxelles – Belgien) – brottmål mot U (Begäran om förhandsavgörande — Artikel 45 FEUF — Fri rörlighet för arbetstagare — Skyldighet att registrera ett fordon som tillhör en person bosatt i Belgien och som är avsett att användas i Italien)	3
2017/C 249/05	Mål C-529/15: Domstolens dom (första avdelningen) av den 1 juni 2017 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgerichtshof – Österrike) – förfarande som inletts av Gert Folk (Begäran om förhandsavgörande — Miljöansvar — Direktiv 2004/35/EG — Artikel 17 — Tidsmässig tillämpning — Drift av ett vattenkraftverk som tagits i bruk före utgången av fristen för att införliva direktivet — Artikel 2.1 b — Begreppet ”miljöskada” — Nationell lagstiftning som undantar varje skada som täcks av ett tillstånd — Artikel 12.1 — Tillgång till domstolsprövning i miljöfrågor — Talerätt — Direktiv 2000/60/EG — Artikel 4.7 — Direkt effekt)	4
2017/C 249/06	Mål C-541/15: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 8 juni 2017 (begäran om förhandsavgörande från Amtsgericht Wuppertal – Tyskland) – förfarande anhängiggjort av Mircea Florian Freitag (Begäran om förhandsavgörande — Unionsmedborgarskap — Artikel 21 FEUF — Rätten att fritt röra sig och uppehålla sig i medlemsstaterna — Medborgare såväl i bosättningsmedlemsstaten som i födelsemedlemsstaten — Byte av efternamn i födelsemedlemsstaten utan att det skett under en stadigvarande vistelse — Namn som motsvarar födelsenamnet — Ansökan om inskrivning av detta namn i folkbokföringsregistret i bosättningsmedlemsstaten — Avslag på denna ansökan — Motivering — Namnet förvärvades inte under en stadigvarande vistelse — Förekomst av andra förfaranden i nationell rätt för att få samma namn erkänt)	5
2017/C 249/07	Mål C-571/15: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 1 juni 2017 (begäran om förhandsavgörande från Hessisches Finanzgericht – Tyskland) – Wallenborn Transports SA mot Hauptzollamt Gießen (Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Mervärdesskatt — Förfarandet för extern transitering — Transport av varor via en frihamn belägen i en medlemsstat — Lagstiftning i den medlemsstaten som undantar frihamnar från det nationella skatteområdet — Undandragande från tullövervakning — Tullskuldens uppkomst och mervärdesskattens utkrävbarhet)	5
2017/C 249/08	Mål C-580/15: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 8 juni 2017 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge – Belgien) – Maria Eugenia Van der Weegen, Miguel Juan Van der Weegen, Anna Pot, i egenskap av rättighetsinnehavare efter Johannes Van der Weegen, avliden, Anna Pot mot Belgische Staat (Begäran om förhandsavgörande — Artikel 56 FEUF — Artikel 36 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet — Skattelagstiftning — Inkomstskatt — Undantag från skatteplikt för ränta som utbetalas av banker som uppfyller vissa lagstadgade villkor — Indirekt diskriminering — Banker etablerade i Belgien och banker etablerade i en annan medlemsstat)	6
2017/C 249/09	Mål C-625/15 P: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 8 juni 2017 – Schniga GmbH mot Gemenskapens växtsortsmyndighet, Brookfield New Zealand Ltd, Elaris SNC (Överklagande — Gemenskapens växtförädlarrätt — Ansökan om gemenskapens växtförädlarrätt — Äppelsorten ”Gala Schnitzer” — Teknisk provning — Riktlinjer som fastställts av förvaltningsrådet vid Gemenskapens växtsortsmyndighet (CPVO) — Förordning (EG) nr 1239/95 — Artikel 23.1 — Växtsortsmyndighetens ordförandes befogenheter — Ett särskiljande kännetecken har lagts till efter den tekniska provningen — Kännetecknets stabilitet över två odlingscykler)	7
2017/C 249/10	Mål C-689/15: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 8 juni 2017 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Düsseldorf – Tyskland) – W. F. Gözze Frottierweberei GmbH, Wolfgang Gözze mot Verein Bremer Baumwollbörse (Begäran om förhandsavgörande — Immaterialrätt — EU-varumärke — Förordning nr 207/2009 — Artiklarna 9 och 15 — En sammanslutnings ingivande av en ansökan om registrering av kännetecknet bomullsblomman — Registrering såsom individuellt varumärke — Beviljande av licenser för användning av detta varumärke till tillverkare av bomullstextilier som är medlemmar i nämnda sammanslutning — Ansökan om ogiltighetsförklaring eller om upphävande — Begreppet verkligt bruk — Den grundläggande funktionen att ange ursprunget)	7

2017/C 249/11	Mål C-54/16: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 8 juni 2017 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Ordinario di Venezia – Italien) – Vinyli Italia SpA, i likvidation, mot Mediterranea di Navigazione SpA (Begäran om förhandsavgörande — Området frihet, säkerhet och rättvisa — Insolvensförfaranden — Förordning (EG) nr 1346/2000 — Artiklarna 4 och 13 — Återvinningsgrundande handlingar — Villkor på vilka den aktuella handlingen kan angripas — Handling som omfattas av lagstiftningen i en annan medlemsstat än inledningsstaten — Handling kan inte angripas med stöd av den lagen — Förordning (EG) nr 593/2008 — Artikel 3.3 — Den lag som parterna har valt — Alla omständigheter i den aktuella situationen hänför sig till den stat där förfarandet har inletts — Av betydelse)	8
2017/C 249/12	Mål C-228/16 P: Domstolens dom (första avdelningen) av den 31 maj 2017 – Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) mot Europeiska kommissionen (Överklagande — Statligt stöd — Beslut om avskrivning — Europeiska kommissionen avstår från att fortsätta undersökningen av sökandens klagomål — Stöd förekommer inte när den preliminära granskningsfasen avslutas — Beslut som enbart utgör en bekräftelse — Villkor för att ett beslut att återkalla ett beslut om avskrivning ska vara lagenligt)	9
2017/C 249/13	Mål C-293/16: Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 8 juni 2017 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Supremo – Spanien) – Sharda Europe B.V.B.A. mot Administración del Estado, Syngenta Agro, SA (Begäran om förhandsavgörande — Jordbruk — Utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden — Direktiv 2008/69/EG — Artikel 3.2 — Förfarande för utvärdering på nytt, av medlemsstaterna, av godkända växtskyddsmedel — Frist — Skillnader mellan olika språkversioner)	10
2017/C 249/14	Mål C-296/16 P: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 8 juni 2017 – Dextro Energy GmbH & Co. KG mot Europeiska kommissionen (Överklagande — Konsumentskydd — Förordning (EG) nr 1924/2006 — Vissa andra hälsopåståenden om livsmedel än sådana som avser minskad sjukdomsrisik och barns utveckling och hälsa — Avslag på ansökan om uppförande av vissa påståenden trots tillstyrkande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (EFSA))	10
2017/C 249/15	Mål C-330/16: Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 1 juni 2017 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Okręgowy w Warszawie – Polen) – Piotr Zarski mot Andrzej Stadnicki (Begäran om förhandsavgörande — Bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner — Direktiv 2011/7/EU — Kommersiella hyresavtal som löper på obestämd tid — Sena hyresinbetalningar — Avtal som slutits innan införlivandefristen för nämnda direktiv löpt ut — Nationell lagstiftning — Dessa avtal omfattas inte av nämnda direktivs tillämpningsområde i tiden)	11
2017/C 249/16	Mål C-111/17: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 8 juni 2017 (begäran om förhandsavgörande från Monomeles Protodikeio Athinon – Grekland) – OL mot PQ (Begäran om förhandsavgörande — Civilrättsligt samarbete — Domstols behörighet och erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar — Internationella bortföranden av barn — Haagkonventionen av den 25 oktober 1980 — Förordning (EG) nr 2201/2003 — Artikel 11 — Begäran om återlämnande — Begreppet ”hemvist” för ett spädbarn — Barn som i enlighet med föräldrarnas vilja har fötts i annan medlemsstat än den där föräldrarna har hemvist — Barnet har under sina första levnadsmånader utan avbrott bott i födelsemedlemsstaten — Modern har beslutat att inte återvända till den medlemsstat där föräldrarna hade hemvist)	11
2017/C 249/17	Mål C-110/16: Domstolens beslut (nionde avdelningen) av den 8 juni 2017 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – Lg Costruzioni Srl mot Azienda Regionale per l'edilizia abitativa (Begäran om förhandsavgörande — Offentlig upphandling av byggentreprenader — Direktiv 2004/18/EG — Artikel 7 — Utvärdering och kontroll av de ekonomiska aktörernas tekniska kapacitet — Artikel 53.2 i domstolens rättegångsregler — Uppenbart att talan ska avvisas)	12

2017/C 249/18	Mål C-286/16: Domstolens beslut (första avdelningen) av den 11 maj 2017 (begäran om förhandsavgörande från Curtea de Apel Cluj – Rumänien) – SC Exmitiani SRL mot Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj (Begäran om förhandsavgörande — Persontransport på väg — Beskattning — De faktiska omständigheterna avser tiden före Rumäniens anslutning till Europeiska unionen — Uppenbart att domstolen saknar behörighet)	13
2017/C 249/19	Mål C-411/16 P: Domstolens beslut (tionde avdelningen) av den 7 juni 2017 – Holistic Innovation Institute, SLU mot Europeiska kommissionen (Överklagande — Artikel 181 i domstolens rättegångsregler — Forskningsprojekt som finansieras av Europeiska unionen — Sjunde ramprogrammet för forskning och teknologisk utveckling (2007 – 2013) — Projektet eDIGIREGION — Europeiska kommissionens beslut att avslå klagandens deltagande i projektet — Talan om ogiltigförklaring och om skadestånd)	13
2017/C 249/20	Mål C-653/16: Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 4 maj 2017 (begäran om förhandsavgörande från Nejvyšší soud České republiky – Republiken Tjeckien) – Jitka Svobodová mot Česká republika – Okresní soud v Náchodě (Begäran om förhandsavgörande — De faktiska och rättsliga omständigheterna i det nationella målet — Avsaknad av tillräckliga uppgifter — Uppenbart att begäran ska avvisas — Artikel 53.2 och artikel 94 i domstolens rättegångsregler)	14
2017/C 249/21	Mål C-53/17: Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 11 maj 2017 (begäran om förhandsavgörande från Fővárosi Törvényszék – Ungern) – Bericap Záródástechnikai Cikkek Gyártó Bt. mot Nemzetgazdasági Minisztérium (kopiera in stickorden utan citationstecken)	14
2017/C 249/22	Mål C-67/17: Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 14 juni 2017 (begäran om förhandsavgörande från Rayonen sad Varna – Bulgarien) – Todor Iliev mot Blagovesta Ilieva (Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Civilrättsligt samarbete — Förordning (EU) nr 1215/2012 — Artikel 1.2 a — Tillämpningsområde — Områden som inte omfattas — Makars förmögenhetsförhållanden — Upplösning av äktenskapet — Avyttring av egendom som förvärvats under äktenskapet)	15
2017/C 249/23	Mål C-687/16: Överklagande ingett den 12 maj 2017 av Capella EOOD av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 30 december 2016 i mål T-750/14, Ivo-Kermartin GmbH mot europeiska unionens immaterialrättsmyndighet	16
2017/C 249/24	Mål C-23/17: Överklagande ingett den 18 januari 2017 av For Tune sp. z o.o. av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade 8 november 2016 i mål T-579/15, For Tune sp. z o.o. mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet	16
2017/C 249/25	Mål C-142/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte suprema di cassazione (Italien) den 20 mars 2017 – Manuela Maturi m.fl. mot Fondazione Teatro dell'Opera di Roma	16
2017/C 249/26	Mål C-143/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte suprema di cassazione (Italien) den 20 mars 2017 – Catia Passeri mot Fondazione Teatro dell'Opera di Roma	17

2017/C 249/27	Mål C-206/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 21 april 2017 – Heinrich Denker mot Gemeinde Thedinghausen	18
2017/C 249/28	Mål C-211/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Bacău (Rumänien) den 24 april 2017 – SC Topaz Development SRL mot Constantin Juncu, Raisa Juncu, född Cernica	18
2017/C 249/29	Mål C-227/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgerichts Düsseldorf (Tyskland) den 28 april 2017 – Medtronic GmbH mot Finanzamt Neuss	19
2017/C 249/30	Mål C-248/17 P: Överklagande ingett den 11 maj 2017 av Bank Tejarat av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 14 mars 2017 i mål T-346/15, Bank Tejarat mot rådet	19
2017/C 249/31	Mål C-289/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tartu Maakohus (Estland) den 19 maj 2017 – Collect Inkasso OÜ, ITM Inkasso OÜ, Bigbank AS mot Rain Aint, Lauri Palm, Raiko Oikimus, Egle Noor, Artjom Konjarov	20
2017/C 249/32	Mål C-292/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Düsseldorf (Tyskland) den 22 maj 2017 – EUflight.de GmbH mot TUIfly GmbH	21
2017/C 249/33	Mål C-341/17 P: Överklagande ingett den 6 juni av Republiken Grekland av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 30 mars 2017 i mål T-112/15, Republiken Grekland mot Europeiska kommissionen	21

Tribunalen

2017/C 249/34	Mål T-9/15: Tribunalens dom av den 13 juni 2017 – Ball Beverage Packaging Europe mot EUIPO – Crown Hellas Can (Canettes) (Gemenskapsformgivning — Ogiltighetsförfarande — Registrerad gemenskapsformgivning för tre burkar — Tidigare formgivning — Ogiltighetsgrund — Särprägel — Olika helhetsintryck — Artiklarna 6 och 25.1 b i förordning (EG) nr 6/2002 — En kombination av artiklar som utgör ett enda föremål — Innebörden av beskrivningen av den registrerade gemenskapsformgivningen — Motiveringsskyldighet — Övertagande av en parts talan)	23
2017/C 249/35	Mål T-262/15: Tribunalens dom av den 15 juni 2017 – Kiselev mot rådet (Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder avseende handlingar som äventyrar eller hotar Ukraina — Frysning av tillgångar — Restriktioner beträffande inresa i medlemsstaterna — Fysisk person som aktivt stöder handlingar eller politik som äventyrar eller hotar Ukraina — Motiveringsskyldighet — Uppenbart oriktig bedömning — Yttrandefrihet — Proportionalitet — Rätt till försvar)	23
2017/C 249/36	Mål T-457/15: Tribunalens dom av den 15 juni 2017 – Fakro mot EUIPO – Saint Gobain Cristalería (climaVera) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket climaVera — Det äldre EU-ordmärket CLIMAVER DECO — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)	24

2017/C 249/37	Mål T-95/16: Tribunalens dom av den 14 juni 2017 – Aydin mot EUIPO – Kaporal Groupe (ROYAL & CAPORAL) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket ROYAL & CAPORAL — Det äldre EU-ordmärket KAPORAL — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)	25
2017/C 249/38	Mål T-141/16: Tribunalens dom av den 8 juni 2017 – kommissionen mot IEM (Skiljedoms klausul — Avtalet FAIR-CT98-9544 som ingåtts inom ramen för fjärde ramprogrammet på området forskning, teknisk utveckling och demonstration (1994 – 1998) — Hävning av avtal — Återbetalning av förskott — Dröjsmålsränta — Tredskodomsförfarande)	25
2017/C 249/39	Mål T-258/16: Tribunalens dom av den 7 juni 2017 – Mediterranean Premium Spirits mot EUIPO – G-Star Raw (GINRAW) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket GINRAW — Äldre EU-ordmärken RAW — Relativt registreringshinder — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 — Bevisning som åberopats för första gången vid tribunalen — Motiveringsskyldighet)	26
2017/C 249/40	Mål T-302/16: Tribunalens dom av den 15 juni 2017 – Bay mot parlamentet (Institutionell rätt — Beslut meddelat av Europaparlamentets talman om att ålägga en ledamot av Europaparlamentet en påföljd i form av indragning av dagtraktamentet — Artikel 166 i parlamentets arbetsordning — Rätt till tillgång till akten i ärendet — Felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna)	27
2017/C 249/41	Mål T-326/16: Tribunalens dom av den 8 juni 2017 – Bundesverband Deutsche Tafel mot EUIPO – Tiertafel Deutschland (Tafel) (EU-varumärke — Ogiltighetsförfarande — EU-ordmärke – Tafel — EUIPO: s verkställighet av en dom om ogiltigförklaring av en överklagandenämnds beslut — Absolut registreringshinder — Artiklarna 52.1 a och 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 — Beskrivande karaktär — Artikel 65.6 i förordning nr 207/2009 — Beslut som har meddelats efter det att tribunalen har ogiltigförklarat ett tidigare beslut)	27
2017/C 249/42	Mål T-659/16: Tribunalens dom av den 14 juni 2017 – LG Electronics mot EUIPO (Second Display) (EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket Second Display — Absoluta registreringshinder — Beskrivande karaktär — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 207/2009)	28
2017/C 249/43	Mål T-690/16 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 30 maj 2017 – Enrico Colombo och Corinti Giacomo mot kommissionen ("Interimistiskt förfarande — Offentlig upphandling — Begäran om interimistiska åtgärder — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte")	28
2017/C 249/44	Mål T-877/16: Tribunalens beslut av den 18 maj 2017 – Verschuur mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring — Tillgång till handlingar — Förordning (EG) nr 1049/2001 — Handling som avser det administrativa förfarandet beträffande stöd SA. 38374 (2014/C ex 2014/NN) som genomförts av Nederländerna till förmån för Starbucks — Avslag på ansökan — Uppenbart att talan helt saknar rättslig grund)	29
2017/C 249/45	Mål T-293/17: Talan väckt den 16 maj 2017 – Fakro mot kommissionen	29
2017/C 249/46	Mål T-309/17: Talan väckt den 15 maj 2017 – Optile mot kommissionen	30
2017/C 249/47	Mål T-312/17: Talan väckt den 1 juni 2017 – Campbell mot kommissionen	31

2017/C 249/48	Mål T-315/17: Talan väckt den 15 maj 2017 – Hebberecht mot Europeiska utrikestjänsten	31
2017/C 249/49	Mål T-319/17: Talan väckt den 22 maj 2017 – Aldridge m.fl. mot kommissionen	33
2017/C 249/50	Mål T-329/17: Talan väckt den 24 maj 2017 – Hautala m.fl. mot Efsa	34
2017/C 249/51	Mål T-332/17: Talan väckt den 29 maj 2017 – E-Control mot ACER	35
2017/C 249/52	Mål T-333/17: Talan väckt den 29 maj 2017 – Austrian Power Grid och Voralberger Übertragungsnetz mot ACER	36
2017/C 249/53	Mål T-347/17: Talan väckt den 2 juni 2017 – FLA Europe mot kommissionen	39
2017/C 249/54	Mål T-351/17: Talan väckt den 2 juni 2017 – Nike European Operations Netherlands m.fl. mot kommissionen	40
2017/C 249/55	Mål T-354/17: Överklagande ingett den 6 juni 2017 – Genomic Health mot EUIPO (ONCOTYPE DX GENOMIC PROSTATE SCORE)	41
2017/C 249/56	Mål T-359/17: Överklagande ingett den 7 juni 2017 – Aldo Supermarkets mot EUIPO – Aldi Einkauf (ALDI)	41
2017/C 249/57	Mål T-360/17: Talan väckt den 2 juni 2017 – Jana shoes m.fl. mot kommissionen	42
2017/C 249/58	Mål T-362/17: Överklagande ingett den 6 juni 2017 – NCL mot EUIPO (FEEL FREE)	43
2017/C 249/59	Mål T-364/17: Överklagande ingett den 5 juni 2017 – Bielawski mot EUIPO (HOUSE OF CARS) . . .	44
2017/C 249/60	Mål T-366/17: Talan väckt den 5 juni 2017 – Republiken Polen mot kommissionen	44
2017/C 249/61	Mål T-367/17: Överklagande ingett den 9 juni 2017 – Linak mot EUIPO – ChangZhou Kaidi Electrical (Formen på en elektriskt driven lyftpelare)	45
2017/C 249/62	Mål T-368/17: Överklagande ingett den 9 juni 2017 – Linak mot EUIPO – ChangZhou Kaidi Electrical (Formen på en elektriskt driven lyftpelare)	45
2017/C 249/63	Mål T-369/17: Talan väckt den 13 juni 2017 – Winkler mot kommissionen	46
2017/C 249/64	Mål T-370/17: Talan väckt den 12 juni 2017 – KPN mot kommissionen	47
2017/C 249/65	Mål T-380/17: Talan väckt den 16 juni 2017 – HeidelbergCement och Schwenk Zement mot kommissionen	48
2017/C 249/66	Mål T-138/08: Tribunalens beslut av den 18 maj 2017 – Cavankee Fishing m.fl. mot kommissionen .	49
2017/C 249/67	Mål T-816/16 RENV: Tribunalens beslut av den 18 maj 2017 – Alsteens mot kommissionen	49

IV

*(Upplysningar)*UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2017/C 249/01)**Senaste offentliggörandet**

EUT C 239, 24.7.2017

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 231, 17.7.2017

EUT C 221, 10.7.2017

EUT C 213, 3.7.2017

EUT C 202, 26.6.2017

EUT C 195, 19.6.2017

EUT C 178, 6.6.2017

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 30 maj 2017 – Safa Nicu Sepahan Co. mot Europeiska unionens råd

(Mål C-45/15 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Skadeståndstalan — Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik (Gusp) — Restriktiva åtgärder mot Islamiska republiken Iran — Förteckning över personer och enheter som omfattas av frysning av penningmedel och ekonomiska tillgångar — Ekonomisk skada — Ideell skada — Oriktig bedömning av skadeståndets storlek — Föreligger inte — Anslutningsöverklagande — Nödvändiga villkor för Europeiska unionens utomobligatoriska skadeståndsansvar — Skyldighet att visa att det finns grund för de restriktiva åtgärderna — Tillräckligt klar överträdelse)

(2017/C 249/02)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Safa Nicu Sepahan Co. (ombud: A. Bahrani, avocat)

Övrig part i målet: Europeiska unionens råd (ombud: R. Liudvinaviciute-Cordeiro, M. Bishop och I. Gurov)

Part som har intervenerat till stöd för Europeiska unionens råd: Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: M. Gray)

Domslut

- 1) Överklagandena av Safa Nicu Sepahan och Europeiska unionens råd ogillas.
- 2) Safa Nicu Sepahan och Europeiska unionens råd ska bära sina rättegångskostnader.
- 3) Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 118, 13.4.2015.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 8 juni 2017 (begäran om förhandsavgörande från Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil – Slovenien) – Medisanus d.o. o. mot Splošna Bolnišnica Murska Sobota

(Mål C-296/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Offentlig upphandling — Humanläkemedel — Direktiv 2004/18/EG — Artikel 2 samt artikel 23.2 och 23.8 — Artiklarna 34 FEUF och 36 FEUF — Offentlig upphandling angående leverans till ett sjukhus — Nationell lagstiftning med krav på att sjukhus i första hand ska anskaffa läkemedel som tillverkats av inhemsk plasma — Principen om likabehandling)

(2017/C 249/03)

Rättegångsspråk: slovenska

Hänskjutande domstol

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Medisanus d.o.o.

Motpart: Splošna Bolnišnica Murska Sobota

Domslut

Artiklarna 2, 23.2 och 23.8 Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster samt artikel 34 FEUF, jämförd med artikel 36 FEUF, ska tolkas på så sätt att de utgör hinder för en klausul i förfrågningsunderlaget i en offentlig upphandling som, i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstat som den upphandlande myndigheten tillhör, kräver att plasmaderiverade läkemedel, som är föremål för den aktuella upphandlingen, ska tillverkas av plasma som samlats in i den medlemsstaten.

⁽¹⁾ EUT C 346, 19.10.2015.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 31 maj 2017 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal de première instance francophone de Bruxelles – Belgien) – brottmål mot U

(Mål C-420/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 45 FEUF — Fri rörlighet för arbetstagare — Skyldighet att registrera ett fordon som tillhör en person bosatt i Belgien och som är avsett att användas i Italien)

(2017/C 249/04)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

U

Domslut

Artikel 45 FEUF ska tolkas så, att den utgör hinder för en lagstiftning i en medlemsstat, såsom den i det nationella målet, som innebär att en arbetstagare bosatt i denna medlemsstat där måste registrera ett fordon som vederbörande äger, men som redan är registrerat i en annan medlemsstat och som är avsett att huvudsakligen användas i den sistnämnda medlemsstaten.

⁽¹⁾ EUT C 346, 19.10.2015.

**Domstolens dom (första avdelningen) av den 1 juni 2017 (begäran om förhandsavgörande från
Verwaltungsgerichtshof – Österrike) – förfarande som inlett av Gert Folk**

(Mål C-529/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Miljöansvar — Direktiv 2004/35/EG — Artikel 17 — Tidsmässig tillämpning — Drift av ett vattenkraftverk som tagits i bruk före utgången av fristen för att införliva direktivet — Artikel 2.1 b — Begreppet ”miljöskada” — Nationell lagstiftning som undantar varje skada som täcks av ett tillstånd — Artikel 12.1 — Tillgång till domstolsprövning i miljöfrågor — Talerätt — Direktiv 2000/60/EG — Artikel 4.7 — Direkt effekt)

(2017/C 249/05)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof

Part i målet vid den nationella domstolen

Gert Folk

Domslut

- 1) Artikel 17 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG av den 21 april 2004 om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/31/EG av den 23 april 2009, ska tolkas på så sätt att nämnda direktiv, med förbehåll för de kontroller som det ankommer på den hänskjutande domstolen att göra, tidsmässigt (*ratione temporis*) ska tillämpas på miljöskador som har uppkommit efter den 30 april 2007, men som har orsakats av driften av en anläggning vilken godkänts enligt vattenlagstiftningen och tagits i bruk före detta datum.
- 2) Direktiv 2004/35, i dess lydelse enligt direktiv 2009/31, särskilt artikel 2.1 b i direktivet, ska tolkas på så sätt att det utgör hinder för en bestämmelse i nationell rätt som, generellt och automatiskt, innebär att en skada som har betydande negativa effekter på det berörda vattnets ekologiska, kemiska eller kvantitativa status eller ekologiska potential inte ska kvalificeras som ”miljöskada”, enbart på grund av att skadan täcks av ett tillstånd som har utfärdats enligt den nationella rätten.
- 3) För det fall ett tillstånd har utfärdats enligt nationella bestämmelser utan att det har prövats om villkoren i artikel 4.7 a–d i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område har iakttagits, är en nationell domstol inte skyldig att själv kontrollera om villkoren i denna bestämmelse är uppfyllda vid prövningen av om det föreligger en miljöskada, i den mening som avses i artikel 2.1 b i direktiv 2004/35, i dess lydelse enligt direktiv 2009/31.
- 4) Artiklarna 12 och 13 i direktiv 2004/35, i dess lydelse enligt direktiv 2009/31, ska tolkas på så sätt att de utgör hinder för en bestämmelse i nationell rätt, såsom den som är aktuell i det nationella målet, enligt vilken innehavare av fiskerättigheter saknar rätt att inleda ett prövningsförfarande angående en miljöskada, i den mening som avses i artikel 2.1 b i nämnda direktiv.

⁽¹⁾ EUT C 406, 7.12.2015.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 8 juni 2017 (begäran om förhandsavgörande från Amtsgericht Wuppertal – Tyskland) – förfarande anhängiggjort av Mircea Florian Freitag

(Mål C-541/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Unionsmedborgarskap — Artikel 21 FEUF — Rätten att fritt röra sig och uppehålla sig i medlemsstaterna — Medborgare såväl i bosättningsmedlemsstaten som i födelsemedlemsstaten — Byte av efternamn i födelsemedlemsstaten utan att det skett under en stadigvarande vistelse — Namn som motsvarar födelsenamnet — Ansökan om inskrivning av detta namn i folkbokföringsregistret i bosättningsmedlemsstaten — Avslag på denna ansökan — Motivering — Namnet förvärvades inte under en stadigvarande vistelse — Förekomst av andra förfaranden i nationell rätt för att få samma namn erkänt)

(2017/C 249/06)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Wuppertal

Part i målet vid den nationella domstolen

Mircea Florian Freitag

Domslut

Artikel 21 FEUF ska tolkas på så sätt att den utgör hinder för en medlemsstats folkbokföringskontor att avslå en ansökan om erkännande och införande i folkbokföringsregistret av ett namn som en medborgare i denna medlemsstat lagligen förvärvat i en annan medlemsstat, i vilken han eller hon också är medborgare, och som motsvarar det namn sökanden erhöll vid födseln, med stöd av en bestämmelse i nationell rätt, enligt vilken möjligheten att ansöka om ett sådant införande genom anmälan till folkbokföringskontoret är underställd villkoret att detta namn förvärvats under en stadigvarande vistelse i denna andra medlemsstat, om det inte finns andra bestämmelser i nationell rätt som medför en konkret möjlighet att få detta namn erkänt.

⁽¹⁾ EUT C 48, 8.2.2016.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 1 juni 2017 (begäran om förhandsavgörande från Hessisches Finanzgericht – Tyskland) – Wallenborn Transports SA mot Hauptzollamt Gießen

(Mål C-571/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Mervärdesskatt — Förfarandet för extern transitering — Transport av varor via en frihamn belägen i en medlemsstat — Lagstiftning i den medlemsstaten som undantar frihamnar från det nationella skatteområdet — Undandragande från tullövervakning — Tullskuldens uppkomst och mervärdesskattens utkrävbarhet)

(2017/C 249/07)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Hessisches Finanzgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Wallenborn Transports SA

Motpart: Hauptzollamt Gießen

Domslut

- 1) Artikel 61 första stycket och artikel 71.1 första stycket i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, i dess lydelse enligt rådets direktiv 2007/75/EG av den 20 december 2007, ska tolkas så, att hänvisningen till "något av de förfaranden eller situationer som avses" i artikel 156 i samma direktiv innefattar frizoner.
- 2) Artikel 71.1 i direktiv 2006/112, i dess lydelse enligt direktiv 2007/75, ska tolkas så, att undandragandet av en vara från tullövervakning i en frizon varken medför att den beskattningsgrundande händelsen anses inträffa eller att mervärdesskatten vid import blir utkrävbar, såvida varan inte har förts in i Europeiska unionens ekonomiska kretslopp, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.
- 3) Artikel 71.1 andra stycket i direktiv 2006/112, i dess lydelse enligt direktiv 2007/75, ska tolkas så, att det inte finns anledning att tillämpa artikel 204 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 1791/2006 av den 20 november 2006, i det enda syftet att motivera den beskattningsgrundande händelsen för mervärdesskatt, när en tullskuld uppstår enligt artikel 203 i nämnda förordning och det på grund av omständigheterna i det nationella målet är uteslutet att nämnda skuld får till följd att det uppstår en mervärdesskatteskuld.

⁽¹⁾ EUT C 90, 7.3.2016.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 8 juni 2017 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge – Belgien) – Maria Eugenia Van der Weegen, Miguel Juan Van der Weegen, Anna Pot, i egenskap av rättighetsinnehavare efter Johannes Van der Weegen, avliden, Anna Pot mot Belgische Staat

(Mål C-580/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 56 FEUF — Artikel 36 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet — Skattelagstiftning — Inkomstskatt — Undantag från skatteplikt för ränta som utbetalas av banker som uppfyller vissa lagstadgade villkor — Indirekt diskriminering — Banker etablerade i Belgien och banker etablerade i en annan medlemsstat)

(2017/C 249/08)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Maria Eugenia Van der Weegen, Miguel Juan Van der Weegen, Anna Pot, i egenskap av rättighetsinnehavare efter Johannes Van der Weegen, avliden, Anna Pot

Motpart: Belgische Staat

Domslut

Artikel 56 FEUF och artikel 36 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, av den 2 maj 1992, ska tolkas så, att de utgör hinder för en nationell lagstiftning såsom den aktuella i vilken det föreskrivs en nationell ordning för undantag från skatteplikt, i den mån det i denna ordning – trots att den tillämpas utan åtskillnad på inkomster från sparkonton hos leverantörer av banktjänster vare sig de är etablerade i Belgien eller i någon annan medlemsstat i EES – uppställs villkor för att tjänsteleverantörer etablerade i andra medlemsstater ska få tillgång till den belgiska bankmarknaden. Det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera om så är fallet.

⁽¹⁾ EUT C 38, 1.2.2016.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 8 juni 2017 – Schniga GmbH mot Gemenskapens växtsortsmyndighet, Brookfield New Zealand Ltd, Elaris SNC

(Mål C-625/15 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Gemenskapens växtförädlarrätt — Ansökan om gemenskapens växtförädlarrätt — Äppelsorten "Gala Schnitzer" — Teknisk provning — Riktlinjer som fastställts av förvaltningsrådet vid Gemenskapens växtsortsmyndighet (CPVO) — Förordning (EG) nr 1239/95 — Artikel 23.1 — Växtsortsmyndighetens ordförandes befogenheter — Ett särskiljande kännetecken har lagts till efter den tekniska provningen — Kännetecknets stabilitet över två odlingscykler)

(2017/C 249/09)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Schniga GmbH (ombud: R. Kunze och G. Würtenberger, Rechtsanwälte)

Övriga parter i målet: Gemenskapens växtsortsmyndighet (ombud: M. Ekvad och F. Mattina), Brookfield New Zealand Ltd, Elaris SNC (ombud: M. Eller, avvocato)

Domslut

- 1) Den dom som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 10 september 2015, Schniga/växtsortsmyndigheten – Brookfield New Zealand och Elaris (Gala Schnitzer) (T-91/14 och T-92/14, ej publicerad, EU:T:2015:624) upphävs.
- 2) De beslut som fattades den 20 september 2013 av överklagandenämnden vid Gemenskapens växtsortsmyndighet (CPVO) angående beviljande av gemenskapens växtförädlarrätt för äppelsorten Gala Schnitzer (ärendena A 003/2007 och A 004/2007) ogiltigförklaras.
- 3) Gemenskapens växtsortsmyndighet ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Schniga GmbH:s rättegångskostnader.
- 4) Brookfield New Zealand Ltd och Elaris SNC ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 27, 25.1.2016.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 8 juni 2017 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Düsseldorf – Tyskland) – W. F. Gözze Frottierweberei GmbH, Wolfgang Gözze mot Verein Bremer Baumwollbörse

(Mål C-689/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Immaterialrätt — EU-varumärke — Förordning nr 207/2009 — Artiklarna 9 och 15 — En sammanslutnings ingivande av en ansökan om registrering av kännetecknet bomullsblomman — Registrering såsom individuellt varumärke — Beviljande av licenser för användning av detta varumärke till tillverkare av bomullstextilier som är medlemmar i nämnda sammanslutning — Ansökan om ogiltighetsförklaring eller om upphävande — Begreppet verkligt bruk — Den grundläggande funktionen att ange ursprunget)

(2017/C 249/10)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: W. F. Gözze Frottierweberei GmbH, Wolfgang Gözze

Motpart: Verein Bremer Baumwollbörse

Domslut

- 1) Artikel 15.1 i rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om EU-varumärkens tolkas på så sätt att den omständigheten att ett individuellt EU-varumärke anbringas av innehavaren eller med dennes tillstånd på varor såsom en kvalitetsmärkning inte innebär att det används som varumärke på ett sätt som utgör "verkligt bruk" i den mening som avses i den bestämmelsen. Anbringandet av varumärket utgör emellertid sådant verkligt bruk om det, även och samtidigt, garanterar konsumenterna att varorna härrör från ett visst företag som utövar kontroll över tillverkningen av varorna och som kan anses ansvara för deras kvalitet. Om det förhåller sig på sistnämnda sätt har innehavaren av varumärket rätt att, i enlighet med artikel 9.1 b i samma förordning, förhindra tredje man att anbringa ett liknande kännetecken för identiska varor om anbringandet medför att det föreligger en risk för att allmänheten förväxlar varumärket och kännetecknet.
- 2) Artikel 52.1 a och artikel 7.1 g i förordning nr 207/2009 ska tolkas på så sätt att ett individuellt varumärke inte kan förklaras ogiltigt med stöd av en tillämpning av dessa bestämmelser tillsammans, på den grunden att varumärkesinnehavaren inte genom regelbundna kvalitetskontroller av sina licenstagare säkerställer att de förväntningar på kvalitet som allmänheten förknippar med kännetecknet är uppfyllda.
- 3) Förordning nr 207/2009 ska tolkas på så sätt att bestämmelserna om EU-kollektivmärken i den förordningen inte kan tillämpas i tillämpliga delar på individuella EU-varumärken.

⁽¹⁾ EUT C 118, 4.4.2016.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 8 juni 2017 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Ordinario di Venezia – Italien) – Vinyls Italia SpA, i likvidation, mot Mediterranea di Navigazione SpA

(Mål C-54/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Området frihet, säkerhet och rättvisa — Insolvensförfaranden — Förordning (EG) nr 1346/2000 — Artiklarna 4 och 13 — Återvinningsgrundande handlingar — Villkor på vilka den aktuella handlingen kan angripas — Handling som omfattas av lagstiftningen i en annan medlemsstat än inledningsstaten — Handling kan inte angripas med stöd av den lagen — Förordning (EG) nr 593/2008 — Artikel 3.3 — Den lag som parterna har valt — Alla omständigheter i den aktuella situationen hänför sig till den stat där förfarandet har inletts — Av betydelse)

(2017/C 249/11)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Ordinario di Venezia

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Vinyls Italia SpA, i likvidation

Svarande: Mediterranea di Navigazione SpA

Domslut

- 1) Artikel 13 i rådets förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden ska tolkas så, att den form och den frist som den som haft vinning av en återvinningsgrundande handling ska iakttas för att göra gällande en invändning med stöd av den artikeln mot en talan om återvinning av den handlingen enligt bestämmelserna i *lex fori concursus*, liksom frågan huruvida den behöriga domstolen kan tillämpa den artikeln på eget initiativ, i förekommande fall efter utgången av den för den berörda parten föreskrivna fristen, omfattas av processrätten i den medlemsstat i vilken målet har anhängiggjorts. Dessa processrättsliga regler får emellertid inte vara mindre förmånliga än dem som avser liknande situationer som omfattas av nationell rätt (likvärdighetsprincipen). De får inte medföra att det i praktiken blir omöjligt eller orimligt svårt att utöva de rättigheter som följer av unionsrätten (effektivitetsprincipen), vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.
- 2) Artikel 13 i förordning nr 1346/2000 ska tolkas så, att den part som har bevisbördan ska styrka att när det enligt *lex causae* är möjligt att angripa en handling som anses vara återvinningsgrundande, är villkoren för att en talan mot den handlingen ska kunna bifallas, vilka skiljer sig från villkoren enligt *lex fori concursus*, inte konkret uppfyllas.
- 3) Artikel 13 i förordning nr 1346/2000 kan åberopas med giltig verkan när avtalsparter – som har säte i samma medlemsstat, till vilken även alla andra relevanta omständigheter i den aktuella situationen hänför sig – har avtalat att det är lagen i en annan medlemsstat som ska vara tillämplig på avtalet dem emellan. Detta gäller under förutsättning att parterna inte har valt den lagen på ett bedrägligt sätt eller genom missbruk, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.

⁽¹⁾ EUT C 156, 2.5.2016.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 31 maj 2017 – Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) mot Europeiska kommissionen

(Mål C-228/16 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Statligt stöd — Beslut om avskrivning — Europeiska kommissionen avstår från att fortsätta undersökningen av sökandens klagomål — Stöd förekommer inte när den preliminära granskningsfasen avslutas — Beslut som enbart utgör en bekräftelse — Villkor för att ett beslut att återkalla ett beslut om avskrivning ska vara lagenligt)

(2017/C 249/12)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Klagande: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) (ombud: E. Bourtzalas, avocat, A. Oikonomou, E. Salaka, C. Synodinos och H. Tagaras, dikigoroï, D. Waelbroeck, avocat)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: A. Bouchagiar och É. Gippini Fournier)

Domslut

- 1) Det beslut som Europeiska unionens tribunal meddelade den 9 februari 2016 i mål DEI/kommissionen (T-639/14, EU: T:2016:77) upphävs.
- 2) Målet återförvisas till Europeiska unionens tribunal.
- 3) Frågan om rättegångskostnader anstår.

⁽¹⁾ EUT C 211, 13.6.2016.

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 8 juni 2017 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Supremo – Spanien) – Sharda Europe B.V.B.A. mot Administración del Estado, Syngenta Agro, SA

(Mål C-293/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Jordbruk — Utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden — Direktiv 2008/69/EG — Artikel 3.2 — Förfarande för utvärdering på nytt, av medlemsstaterna, av godkända växtskyddsmedel — Frist — Skillnader mellan olika språkversioner)

(2017/C 249/13)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Sharda Europe B.V.B.A.

Motpart: Administración del Estado, Syngenta Agro, SA

Domslut

Artikel 3.2 första stycket i kommissionens direktiv 2008/69/EG av den 1 juli 2008 om ändring av rådets direktiv 91/414/EEG för att införa klofentezin, dikamba, difenokonazol, diflubenzuron, imazakvin, lenacil, oxadiazon, pikloram och pyriproxifen som verksamma ämnen, ska tolkas så, att datumet den 31 december 2008 som föreskrivs däri, för ett växtskyddsmedel som redan godkänts och som innehåller ett av de verksamma ämnen som förtecknas i bilagan till detta direktiv, motsvarar det slutdatum vid vilket alla verksamma ämnen i nämnda växtskyddsmedel, med undantag för dem som räknas upp i bilagan till direktiv 2008/69, ska vara upptagna i den förteckning som finns i bilaga I till rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden, för att en sådan skyldighet som föreskrivs i artikel 3.2 första stycket att utvärdera denna produkt på nytt ska uppstå.

⁽¹⁾ EUT C 305, 22.8.2016.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 8 juni 2017 – Dextro Energy GmbH & Co. KG mot Europeiska kommissionen

(Mål C-296/16 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Konsumentskydd — Förordning (EG) nr 1924/2006 — Vissa andra hälsopåståenden om livsmedel än sådana som avser minskad sjukdomsrisk och barns utveckling och hälsa — Avslag på ansökan om uppförande av vissa påståenden trots tillstyrkande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (EFSA))

(2017/C 249/14)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Dextro Energy GmbH & Co. KG (ombud: M. Hagenmeyer och T. Teufer, Rechtsanwälte)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: S. Grünheid och K. Herbout-Borcza)

Domslut

1) Överklagandet ogillas.

2) Dextro Energy GmbH & Co. KG ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 287, 8.8.2016.

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 1 juni 2017 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Okręgowy w Warszawie – Polen) – Piotr Zarski mot Andrzej Stadnicki

(Mål C-330/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner — Direktiv 2011/7/EU — Kommersiella hyresavtal som löper på obestämd tid — Sena hyresinbetalningar — Avtal som slutits innan införlivandefristen för nämnda direktiv löpt ut — Nationell lagstiftning — Dessa avtal omfattas inte av nämnda direktivs tillämpningsområde i tiden)

(2017/C 249/15)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Okręgowy w Warszawie

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Piotr Zarski

Motpart: Andrzej Stadnicki

Domslut

Artikel 12.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/7/EU av den 16 februari 2011 om bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner ska tolkas så, att medlemsstaterna får undanta sena betalningar vid fullgörandet av ett avtal som slutits före den 16 mars 2013 från direktivets tillämpningsområde, trots att dröjsmålet inträtt efter detta datum.

⁽¹⁾ EUT C 335, 12.9.2016.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 8 juni 2017 (begäran om förhandsavgörande från Monomeles Protodikeio Athinon – Grekland) – OL mot PQ

(Mål C-111/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Civilrättsligt samarbete — Domstols behörighet och erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar — Internationella bortföranden av barn — Haagkonventionen av den 25 oktober 1980 — Förordning (EG) nr 2201/2003 — Artikel 11 —

Begäran om återlämnande — Begreppet ”hemvist” för ett spädbarn — Barn som i enlighet med föräldrarnas vilja har fötts i annan medlemsstat än den där föräldrarna har hemvist — Barnet har under sina första levnadsmånader utan avbrott bott i födelsemedlemsstaten — Modern har beslutat att inte återvända till den medlemsstat där föräldrarna hade hemvist)

(2017/C 249/16)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Monomeles Protodikeio Athinon

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: OL

Motpart: PQ

Domslut

Artikel 11.1 i rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 ska tolkas på så sätt att i en situation som den i det nationella målet, i vilken ett barn – i enlighet med föräldrarnas gemensamma vilja – har fötts och vistats utan avbrott med sin mor i flera månader i en annan medlemsstat än den där föräldrarna hade hemvist före barnets födelse, utgör inte föräldrarnas ursprungliga avsikt att modern skulle återvända med barnet till den sistnämnda medlemsstaten grund för att anse att barnet har "hemvist", i förordningens mening, i den staten.

I en sådan situation kan således moderns vägran att återvända med barnet till den staten inte anses utgöra ett "olovligt bortförande eller kvarhållande" av barnet, i den mening som avses i artikel 11.1 i förordning nr 2201/2003.

⁽¹⁾ EUT C 144, 8.5.2017.

Domstolens beslut (nionde avdelningen) av den 8 juni 2017 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – Lg Costruzioni Srl mot Azienda Regionale per l'edilizia abitativa

(Mål C-110/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Offentlig upphandling av byggentreprenader — Direktiv 2004/18/EG — Artikel 7 — Utvärdering och kontroll av de ekonomiska aktörernas tekniska kapacitet — Artikel 53.2 i domstolens rättegångsregler — Uppenbart att talan ska avvisas)

(2017/C 249/17)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Lg Costruzioni Srl

Motpart: Area – Azienda Regionale per l'Edilizia Abitativa

Ytterligare part i förfarandet: TE.SV.AM. Srl, Alvit Srl, Igit SpA, Planarch Srl, Francesco Auteri

Avgörande

Det är uppenbart att den tolkningsfråga som ställts av Consiglio di Stato (Högsta förvaltningsdomstolen) genom beslut a den 19 januari 2016 inte kan upptas till prövning.

⁽¹⁾ EUT C 175, 17.5.2016.

Domstolens beslut (första avdelningen) av den 11 maj 2017 (begäran om förhandsavgörande från Curtea de Apel Cluj – Rumänien) – SC Exmitiani SRL mot Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj

(Mål C-286/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Persontransport på väg — Beskattning — De faktiska omständigheterna avser tiden före Rumäniens anslutning till Europeiska unionen — Uppenbart att domstolen saknar behörighet)

(2017/C 249/18)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Cluj

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: SC Exmitiani SRL

Motpart: Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj

Avgörande

Europeiska unionens domstol saknar uppenbart behörighet att besvara de frågor som hänskjutits att Curtea de Apel Cluj (Appellationsdomstolen i Cluj, Rumänien).

⁽¹⁾ EUT C 296, 16.8.2016.

Domstolens beslut (tionde avdelningen) av den 7 juni 2017 – Holistic Innovation Institute, SLU mot Europeiska kommissionen

(Mål C-411/16 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Artikel 181 i domstolens rättegångsregler — Forskningsprojekt som finansieras av Europeiska unionen — Sjunde ramprogrammet för forskning och teknologisk utveckling (2007 – 2013) — Projektet eDIGIREGION — Europeiska kommissionens beslut att avslå klagandens deltagande i projektet — Talan om ogiltigförklaring och om skadestånd)

(2017/C 249/19)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Holistic Innovation Institute, SLU (ombud: J.J. Marín López, abogado)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: R. Lyal och J. Rivas Andrés, avocat)

Avgörande

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Holistic Innovation Institute SLU ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 364, 3.10.2016.

Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 4 maj 2017 (begäran om förhandsavgörande från Nejvyšší soud České republiky – Republiken Tjeckien) – Jitka Svobodová mot Česká republika – Okresní soud v Náchodě

(Mål C-653/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — De faktiska och rättsliga omständigheterna i det nationella målet — Avsaknad av tillräckliga uppgifter — Uppenbart att begäran ska avvisas — Artikel 53.2 och artikel 94 i domstolens rättegångsregler)

(2017/C 249/20)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Nejvyšší soud České republiky

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Jitka Svobodová

Motpart: Česká republika – Okresní soud v Náchodě

Ytterligare deltagare i rättegången: Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti ČR

Avgörande

Det är uppenbart att den begäran om förhandsavgörande som framställts av Nejvyšší soud (Högsta domstolen, Republiken Tjeckien), genom beslut av den 2 december 2016, ska avvisas.

⁽¹⁾ EUT C 78, 13.3.2017.

Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 11 maj 2017 (begäran om förhandsavgörande från Fővárosi Törvényszék – Ungern) – Bericap Záródástechnikai Cikkek Gyártó Bt. mot Nemzetgazdasági Minisztérium

(Mål C-53/17) ⁽¹⁾

(kopiera in stickorden utan citationstecken)

(2017/C 249/21)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Törvényszék

Part(er) i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Bericap Záródástechnikai Cikkek Gyártó Bt.

Svarande: Nemzetgazdasági Minisztérium

Avgörande

Artikel 3.3 i bilaga I till kommissionens förordning (EG) nr 800/2008 av den 6 augusti 2008 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den gemensamma marknaden enligt artiklarna [107 och 108 FEUF] (allmän gruppundantagsförordning) ska tolkas på så sätt att företag kan betraktas som "anknutna" i den mening som avses i den bestämmelsen, när det följer av en bedömning av det juridiska och ekonomiska sambandet mellan dem att de, genom en fysisk person eller en grupp av fysiska personer i samverkan, utgör en enda ekonomisk enhet, trots att de inte formellt upprätthåller någon av förbindelserna i artikel 3.3 första stycket i bilagan. Fysiska personer anses agera i samverkan, i den mening som avses i artikel 3.3 fjärde stycket i bilagan, när de samordnar sig för att utöva ett inflytande på de aktuella företagens affärsbeslut på ett sådant sätt att företagen inte kan betraktas som ekonomiskt oberoende från varandra. Huruvida detta villkor är uppfyllt beror på omständigheterna i målet och kräver inte nödvändigtvis att det finns avtalsförhållanden mellan personerna eller ens att personernas avsikt att kringgå definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag, i den mening som avses i rekommendationen, är fastställd.

⁽¹⁾ EUT C 144 8.5.2017.

Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 14 juni 2017 (begäran om förhandsavgörande från Rayonen sad Varna – Bulgarien) – Todor Iliev mot Blagovesta Ilieva

(Mål C-67/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Civilrättsligt samarbete — Förordning (EU) nr 1215/2012 — Artikel 1.2 a — Tillämpningsområde — Områden som inte omfattas — Makars förmögenhetsförhållanden — Upplösning av äktenskapet — Avyttring av egendom som förvärvats under äktenskapet)

(2017/C 249/22)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Rayonen sad Varna

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Todor Iliev

Svarande: Blagovesta Ilieva

Avgörande

Artikel 1.2 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ska tolkas så, att en sådan tvist som i den nationella domstolen, vilken avser avyttring efter en skilsmässa av lös egendom som makar, som är medborgare i en medlemsstat men som har hemvist i en annan medlemsstat, har förvärvat under äktenskapet inte omfattas av tillämpningsområdet för den förordningen, utan av området för makars förmögenhetsförhållanden och därmed omfattas av undantagen i artikel 1.2 a i den förordningen.

⁽¹⁾ EUT C 112, 10.4.2017.

Överklagande ingett den 12 maj 2017 av Capella EOOD av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 30 december 2016 i mål T-750/14, Ivo-Kermartin GmbH mot europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

(Mål C-687/16)

(2017/C 249/23)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Capella EOOD (ombud: C. Pfitzer, advokat)

Övrig part i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

Europeiska unionens domstol (tionde avdelningen) har genom beslut av den 7 juni 2017 ogillat överklagandet och fastställt att klaganden ska bära sina rättegångskostnader.

Överklagande ingett den 18 januari 2017 av For Tune sp. z o.o. av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade 8 november 2016 i mål T-579/15, For Tune sp. z o.o. mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

(Mål C-23/17)

(2017/C 249/24)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: For Tune sp. z o.o. (ombud: K. Popławska, adwokat)

Övrig part i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

Domstolen (sjätte avdelningen) fann i beslut av den 15 juni 2017 att överklagandet skulle avvisas.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte suprema di cassazione (Italien) den 20 mars 2017 – Manuela Maturi m.fl. mot Fondazione Teatro dell'Opera di Roma

(Mål C-142/17)

(2017/C 249/25)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte suprema di cassazione

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Manuela Maturi, Laura Di Segni, Isabella Lo Balbo, Maria Badini, Loredana Barbanera

Motpart: Fondazione Teatro dell'Opera di Roma

Tolkningsfråga

Strider artikel 3.7 i lagdekret nr 64 av den 30 april 2010, omvandlat till lag nr 100 av den 29 juni 2010, mot principen om förbud mot diskriminering på grund av kön, såsom den föreskrivs i direktiv 2006/54⁽¹⁾ och i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (artikel 21), mot bakgrund av att det i denna nationella bestämmelse föreskrivs följande? "[F]ör arbetstagare i underhållningsbranschen som tillhör kategorin dansare ska pensionsåldern för kvinnor och män vara fyrtiofem år, varvid det för arbetstagare som fullt ut omfattas av det avgiftsbaserade eller kombinerade systemet ska tillämpas den omräkningskoefficient som föreskrivs i artikel 1.6 i lag nr 335 av den 8 augusti 1995 för den högre åldern. Under de två år som följer efter ikraftträdandedagen för denna bestämmelse ska tillsvidareanställda arbetstagare som avses i denna punkt och som har uppnått eller överskridit pensionsåldern har rätt att välja, för ett år i taget, att fortsätta att arbeta. Detta val ska göras genom att en formell ansökan lämnas in till ENPALS inom två månader från ikraftträdandet av denna bestämmelse eller minst tre månader innan rätten till pension erhålls. Detta påverkar dock inte den högsta pensionsåldern som för kvinnor är fyrtiosju år och för män är femtiotvå år."

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet (omarbetning) (EUT L 204, 2006, s. 23).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte suprema di cassazione (Italien) den 20 mars 2017 – Catia Passeri mot Fondazione Teatro dell'Opera di Roma

(Mål C-143/17)

(2017/C 249/26)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte suprema di cassazione

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Catia Passeri

Motpart: Fondazione Teatro dell'Opera di Roma

Tolkningsfråga

Strider artikel 3.7 i lagdekret nr 64 av den 30 april 2010, omvandlat till lag nr 100 av den 29 juni 2010, mot principen om förbud mot diskriminering på grund av kön, såsom den föreskrivs i direktiv 2006/54⁽¹⁾ och i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (artikel 21), mot bakgrund av att det i denna nationella bestämmelse föreskrivs följande? "[F]ör arbetstagare i underhållningsbranschen som tillhör kategorin dansare ska pensionsåldern för kvinnor och män vara fyrtiofem år, varvid det för arbetstagare som fullt ut omfattas av det avgiftsbaserade eller kombinerade systemet ska tillämpas den omräkningskoefficient som föreskrivs i artikel 1.6 i lag nr 335 av den 8 augusti 1995 för den högre åldern. Under de två år som följer efter ikraftträdandedagen för denna bestämmelse ska tillsvidareanställda arbetstagare som avses i denna punkt och som har uppnått eller överskridit pensionsåldern har rätt att välja, för ett år i taget, att fortsätta att arbeta. Detta val ska göras genom att en formell ansökan lämnas in till ENPALS inom två månader från ikraftträdandet av denna bestämmelse eller minst tre månader innan rätten till pension erhålls. Detta påverkar dock inte den högsta pensionsåldern som för kvinnor är fyrtiosju år och för män är femtiotvå år."

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet (omarbetning) (EUT L 204, 2006, s. 23).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 21 april 2017 – Heinrich Denker mot Gemeinde Thedinghausen

(Mål C-206/17)

(2017/C 249/27)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesverwaltungsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Heinrich Denker

Motpart: Gemeinde Thedinghausen

Intervenant: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Tolkningsfråga

Ska artikel 11 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt ⁽¹⁾ (EUT L 26, 2012, s. 1) (nedan kallat MKB-direktivet) tolkas så, att bestämmelsen utgör hinder mot en nationell bestämmelse enligt vilken en överträdelse, i samband med allmänhetens deltagande i ett förfarande för att utarbeta en detaljplan i enlighet med en kommunal föreskrift, saknar betydelse när detta åsidosättande, trots vetskap därom, inte görs gällande gentemot kommunen inom ett år efter offentliggörandet av planen, och bestämmelserna i MKB-direktivet om allmänhetens deltagande är tillämpliga på detaljplanen?

⁽¹⁾ EUT L 26, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Bacău (Rumänien) den 24 april 2017 – SC Topaz Development SRL mot Constantin Juncu, Raisa Juncu, född Cernica

(Mål C-211/17)

(2017/C 249/28)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Bacău

Part i målet vid den nationella domstolen

Klagande: SC Topaz Development SRL

Motparter: Constantin Juncu, Raisa Juncu, född Cernica

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artiklarna 3.2 och 4.1 i [direktiv 93/13/EEG] ⁽¹⁾ tolkas och tillämpas så, att under omständigheterna i det nationella målet – såsom gjorts gällande av klaganden som hänvisat till nationell rättspraxis (dom nr 1646 av den 18 april 2011 som meddelats av Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția comercială (Högsta kassationsdomstolen, Handelsavdelningen) i ett kassationsförfarande och tvistemålsdom nr 466 av den 6 april 2016 som meddelats efter överklagande till Curtea de Apel Bacău (Appellationsdomstolen i Bacău), i mål 3364/110/2014), det vill säga att omständigheten att motparterna i egenskap av konsumenter har godtagit avtalsvillkoren, genom att underteckna det preliminära avtalet som i förväg upprättats av ett byggföretag och som sedan gjorts juridiskt giltigt av en notarie, räcker som bevisning för att samtliga avtalsvillkor i det preliminära köpeavtalet som ingåtts mellan parterna hade förhandlats – presumptionen, att de avtalsvillkor som näringsidkaren upprättat i förväg inte hade förhandlats, i princip har motbevisats?

- 2) Omfattas avtalsvillkor – av samma typ i preliminära köpeavtal som upprättats i förväg av byggföretag som, såsom klaganden, är näringsidkare, och särskilt punkterna 3.2.2. och 7.1. i det preliminära köpeavtal som ingåtts mellan parterna i det nationella målet, vilka innehåller en ”fjärde gradens schablonklausul” och en vitesklausul endast till byggföretagets/säljarens fördel – av räckvidden för de villkor som anges i punkterna d, e, f och i i bilagan till rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal?
- 3) Ska artikel 6.1 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal tolkas och tillämpas så, att nationella domstolar, för det fall den andra tolkningsfrågan besvaras jakande, inte får (är förbjudna att) ändra de villkor som befunnits vara oskäligen på så sätt att en ”fjärde gradens schablonklausul” kan göras gällande under andra omständigheter än de som uttryckligen angavs i det preliminära avtalet (till exempel inte vid varje sen eller utebliven betalning oberoende av beloppet, utan endast vid sen eller utebliven betalning av ett särskilt angivet belopp som domstolen i det enskilda fallet finner vara betydande) eller att vitesbeloppet minskas (begränsas) till det belopp som den som förbundit sig att köpa fastigheten erlagt i deposition fram till den tidpunkt då schablonklausulen görs gällande? Kan de nationella domstolarna i sådana fall begränsa sig till att fastslå att dessa avtalsvillkor inte ska tillämpas avseende konsumenten i fråga?

(¹) Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal (EGT L 95, 1993, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgerichts Düsseldorf (Tyskland) den 28 april 2017 – Medtronic GmbH mot Finanzamt Neuss

(Mål C-227/17)

(2017/C 249/29)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Medtronic GmbH

Motpart: Finanzamt Neuss

Tolkningsfråga

Ska Kombinerade nomenklaturen, som återfinns i bilaga 1 till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan, i dess lydelse enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/1754 av den 6 oktober 2015 (¹), tolkas på så sätt att sådana ryggradsfixeringssystem som beskrivs närmare i beslutet ska klassificeras (²) enligt undernummer 9021 90 90?

(¹) EUT L 285, 2015, s. 1.

(²) Ryggradsfixeringssystem av märket CD Horizon SOLERA Spinal System

Överklagande ingett den 11 maj 2017 av Bank Tejarat av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 14 mars 2017 i mål T-346/15, Bank Tejarat mot rådet

(Mål C-248/17 P)

(2017/C 249/30)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Bank Tejarat (ombud: S. Zaiwalla, P. Reddy, A. Meskarian, Solicitors, M. Brindle QC, T. Otty, R. Blakeley, Barristers)

Övrig part i målet: Europeiska unionens råd

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- pröva överklagandet och upphäva punkterna 1 och 2 i domslutet i tribunalens andra dom,
- bifalla bankens ansökan om återinförande på förteckningen,
- ogiltigförklara de omtvistade åtgärderna i den del de avser banken, och
- förplikta rådet att ersätta kostnaderna för överklagandet och för förfarandet vid tribunalen.

Grunder och huvudargument

Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den felaktigt tillmätte bankens bevisning ingen eller liten betydelse och därigenom missuppfattade huvudbevisningen avseende frågan om huruvida påståendena i de omtvistade skälen stöddes av rådet.

Oberoende av utgången med den första överklagandegrunden gjorde tribunalen en felaktig rättstillämpning genom att den missuppfattade huvudbevisningen avseende frågan om huruvida påståendena i de omtvistade skälen stöddes av rådet och/eller felaktigt lade bevisbördan på banken.

Avseende den första och den andra överklagandegrunden hade tribunalen ogiltigförklarat de omtvistade åtgärderna om den hade tillämpat de rätta principerna och/eller inte missuppfattat ovan angiven bevisning.

Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den fann att rådet hade rätt att återinföra banken med stöd av skäl som kunde och borde ha förts fram före den första domen och att rådets agerande inte stred mot artikel 266 FEUF eller mot principerna om res judicata och/eller rättssäkerhet och/eller om att avgörandet är slutgiltigt och/eller om effektivitet och/eller om rätten till ett effektivt domstolsskydd och/eller bankens rättigheter enligt artikel 47 i EU:s stadga och/eller enligt artiklarna 6 och 13 i Europakonventionen och/eller bankens rätt till god förvaltning och/eller proportionalitetsprincipen.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tartu Maakohus (Estland) den 19 maj 2017 – Collect Inkasso OÜ, ITM Inkasso OÜ, Bigbank AS mot Rain Aint, Lauri Palm, Raiko Oikimus, Egle Noor, Artjom Konjarov

(Mål C-289/17)

(2017/C 249/31)

Rättegångsspråk: Estniska

Hänskjutande domstol

Tartu Maakohus

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Collect Inkasso OÜ, ITM Inkasso OÜ, Bigbank AS

Svarande: Rain Aint, Lauri Palm, Raiko Oikimus, Egle Noor, Artjom Konjarov

Tolkningsfrågor

- 1.1. Ska artikel 17 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 805/2004 av den 21 april 2004 om införande av en europeisk exekutionstitel för obestridda fordringar ⁽¹⁾ tolkas så, att samtliga uppgifter som anges i artikel 17 a i förordningen ska ha lämnats klart och tydligt i eller tillsammans med stämningsansökan eller motsvarande handling eller en kallelse till domstolsförhandling? I synnerhet: Innebär artikel 3.1 b, artikel 6.1 c och artikel 17 a att det är uteslutet att intyga att en dom är en europeisk exekutionstitel om gäldenären inte har erhållit adressen till den institution till vilken svarsskriften ska sändas, men denne emellertid har erhållit alla andra uppgifter som anges i artikel 17 a?

- 1.2. Ska artikel 18.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 805/2004 av den 21 april 2004 om införande av en europeisk exekutionstitel för obestridda fordringar tolkas så, att om förfarandena i ursprungsmedlemsstaten inte uppfyller de processuella krav som fastställs i artikel 17 i förordning (EG) nr 805/2004, krävs det för att denna brist ska avhjälpas att samtliga uppgifter som anges i artikel 18.1 b lämnas till gäldenären på vederbörligt sätt i eller tillsammans med domen? Är det i synnerhet uteslutet att intyga att en dom är en europeisk exekutionstitel om gäldenären inte har erhållit adressen till den institution till vilken talan ska göras, men denne emellertid har erhållit alla andra uppgifter som anges i artikel 18.1 b?

(¹) EUT L 143, 2004, s. 15.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Düsseldorf (Tyskland) den 22 maj 2017 –
EUflight.de GmbH mot TUIfly GmbH**

(Mål C-292/17)

(2017/C 249/32)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Düsseldorf

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: EUflight.de GmbH

Motpart: TUIfly GmbH

Tolkningsfråga

Kan inställningen av flygning anses bero på en extraordinär omständighet i den mening som avses i artikel 5.3 i förordning (EG) nr 261/2004 (¹) även när omständigheterna (i detta fall "vild strejk" eller "massjukskrivningar") endast påverkar den aktuella flygningen indirekt, då dessa omständigheter föranlett lufttrafikföretaget att lägga om hela sin färdplanering och denna omläggning inbegriper en planerad inställning av den aktuella flygningen? Kan ett lufttrafikföretag även återopa artikel 5.3 i förordning (EG) nr 261/2004 när den aktuella flygningen, om omläggningen inte hade skett, hade kunnat genomföras, eftersom den besättning som var tilltänkt för denna flygning hade kunnat vara tillgänglig om den inte hade tilldelats en annan flygning genom omläggningen?

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, s. 1).

**Överklagande ingett den 6 juni av Republiken Grekland av den dom som tribunalen (åttonde
avdelningen) meddelade den 30 mars 2017 i mål T-112/15, Republiken Grekland mot Europeiska
kommissionen**

(Mål C-341/17 P)

(2017/C 249/33)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Klagande: Republiken Grekland (ombud: G. Kanellopoulos, A. Vasilopoulou, E. Leftheriotou)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska bifalla överklagandet, upphäva den överklagade domen som tribunalen meddelade den 30 mars 2017 i mål T-112/15 i den mån klagandens talan ogillas, bifalla Republiken Greklands talan av den 2 mars 2015, ogiltigförklara kommissionens genomförandebeslut 2014/950/EU av den 19 december 2014 i den del vissa betalningar som verkställts som arealstöd har undantagits från EU-finansiering för ansökningsår 2008, vilka motsvarade a) 10 procent av de sammanlagda betalningar som verkställts för stöd till betesmark, b) 5 procent av de sammanlagda betalningar som verkställts för det kompletterande kopplade stödet, och c) 5 procent av de sammanlagda betalningar som verkställts på området för landsbygdsutveckling, samt förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden sex grunder.

- A. Vad gäller den del av den överklagade domen som ägnas åt den första grunden för talan rörande den finansiella korrigeringen på 10 procent vad beträffar arealstödet (punkterna 23–106 i den överklagade domen) åberopas tre grunder till stöd för överklagandet.

Den första grunden för överklagandet gäller en felaktig tolkning och tillämpning av artikel 2 i kommissionens förordning nr 796/2004 som fastställer definitionen av betesmark, felaktig tolkning och tillämpning av artikel 296 FEUF och en bristfällig och undermålig motivering av den överklagade domen.

Den andra grunden för överklagandet gäller en felaktig tolkning och tillämpning av artikel 296 FEUF, med andra ord en bristande motivering av den bedömning i den överklagade domen som innebär att Republiken Greklands invändningar avseende lagenligheten av skälen till kommissionens beslut ska ogillas.

Genom sin tredje grund gör Republiken Grekland vidare gällande att den överklagade domen meddelades i strid med proportionalitetsprincipen enligt en felaktig tolkning och tillämpning av artikel 296 FEUF och baseras på en bristfällig motivering.

- B. Vad gäller den del av den överklagade domen som ägnas åt den andra grunden för talan rörande den finansiella korrigeringen på 5 procent vad beträffar det kompletterade arealstödet (punkterna 107–137 i den överklagade domen) åberopas två grunder till stöd för överklagandet. Den första (dvs den fjärde grunden för överklagandet) avser felaktig tolkning och tillämpning av artikel 31 i förordning (EG) nr 1290/2005 och artikel 11 i förordning nr 885/2006, felaktig – det vill säga bristfällig och motsägelsefull – motivering av den överklagade domen. Med den andra grunden gör Republiken Grekland gällande att bedömningen härvid i den överklagade domen är behäftad med en felaktig tillämpning av proportionalitetsprincipen jämte en felaktig tolkning och tillämpning av artikel 296 FEUF liksom en bristfällig och motsägelsefull motivering.
- C. Vad gäller den del av den överklagade domen som ägnas åt den tredje grunden för talan rörande den finansiella korrigeringen på 5 procent vad beträffar stödet till landsbygdsutveckling (punkterna 138–168 i den överklagade domen) gör Republiken Grekland gällande (sjätte grunden för överklagandet) att tribunalen i den överklagade domen delvis har ogillat Republiken Greklands yrkande utan någon som helst motivering.
-

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 13 juni 2017 – Ball Beverage Packaging Europe mot EUIPO – Crown Hellas Can (Canettes)

(Mål T-9/15) ⁽¹⁾

(Gemenskapsformgivning — Ogiltighetsförfarande — Registrerad gemenskapsformgivning för tre burkar — Tidigare formgivning — Ogiltighetsgrund — Särprägel — Olika helhetsintryck — Artiklarna 6 och 25.1 b i förordning (EG) nr 6/2002 — En kombination av artiklar som utgör ett enda föremål — Innebörden av beskrivningen av den registrerade gemenskapsformgivningen — Motiveringsskyldighet — Övertagande av en parts talan)

(2017/C 249/34)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Ball Beverage Packaging Europe Ltd (Luton, Förenade kungariket), som getts tillåtelse att överta Ball Europe GmbH:s talan (ombud: advokaten A. Renck)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: S. Hanne)

Motpart vid EUIPO:s överklagandenämnd, som intervenerat vid tribunalen: Crown Hellas Can SA (Aten, Grekland (ombud: N. Coulson och J. Koepp, solicitors))

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s tredje överklagandenämnd den 8 september 2014 (ärende R 1408/2012-3) om ett ogiltighetsförfarande mellan Crown Hellas Can och Ball Europe.

Domslut

- 1) Ball Beverage Packaging Europe Ltd ges tillåtelse att överta Ball Europe GmbH:s talan såsom klagande i målet.
- 2) Överklagandet ogillas.
- 3) Ball Beverage Packaging Europe ska ersätta rättegångskostnaderna, inklusive de nödvändiga kostnader som Crown Hellas Can SA haft med anledning av förfarandet vid överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO).

⁽¹⁾ EUT C 89, 16.3.2015.

Tribunalens dom av den 15 juni 2017 – Kiselev mot rådet

(Mål T-262/15) ⁽¹⁾

(Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder avseende handlingar som äventyrar eller hotar Ukraina — Frysning av tillgångar — Restriktioner beträffande inresa i medlemsstaterna — Fysisk person som aktivt stöder handlingar eller politik som äventyrar eller hotar Ukraina — Motiveringsskyldighet — Uppenbart oriktig bedömning — Yttrandefrihet — Proportionalitet — Rätt till försvar)

(2017/C 249/35)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Dmitrii Konstantinovich Kiselev (Korolev, Ryssland) (ombud: J. Linneker, solicitor, T. Otty, barrister, och B. Kennelly, QC)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: V. Piessevaux och J. P. Hix)

Saken

Talan med stöd av artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av för det första rådets beslut (Gusp) 2015/432 av den 13 mars 2015 om ändring av beslut 2014/145/Gusp om restriktiva åtgärder mot åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende (EUT L 70, 2015, s. 47) och rådets genomförandeförordning (EU) 2015/427 av den 13 mars 2015 om genomförande av förordning (EU) nr 269/2014 om restriktiva åtgärder med avseende på åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende (EUT L 70, 2015, s. 1), för det andra rådets beslut (Gusp) 2015/1524 av den 14 september 2015 om ändring av beslut 2014/145/Gusp om restriktiva åtgärder mot åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende (EUT L 239, 2015, s. 157) och rådets genomförandeförordning (EU) 2015/1514 av den 14 september 2015 om genomförande av förordning (EU) nr 269/2014 om restriktiva åtgärder med avseende på åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende (EUT L 239, 2015, s. 30) och för det tredje rådets beslut (Gusp) 2016/359 av den 10 mars 2016 om ändring av beslut 2014/145/Gusp om restriktiva åtgärder mot åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende (EUT L 67, 2016, s. 37) och rådets genomförandeförordning (EU) 2016/353 av den 10 mars 2016 om genomförande av förordning (EU) nr 269/2014 om restriktiva åtgärder med avseende på åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende (EUT L 67, 2016, s. 1), i den utsträckning dessa rättsakter avser sökanden.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Dmitrii Konstantinovich Kiselev ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 294, 7.9.2015.

Tribunalens dom av den 15 juni 2017 – Fakro mot EUIPO – Saint Gobain Cristalería (climaVera)

(Mål T-457/15) (¹)

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket climaVera — Det äldre EU-ordmärket CLIMAVER DECO — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)

(2017/C 249/36)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Fakro sp. z o.o. (Nowy Sącz, Polen) (ombud: advokaten J. Radłowski)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: H. O'Neill)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Saint Gobain Cristalería, SL (Madrid, Spanien) (ombud: advokaten E. Bayo de Gispert)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 12 maj 2015 (ärende R 2095/2014-2) om ett invändningsförfarande mellan Saint Gobain Cristalería och Fakro.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.

2) Fakro sp. z o.o. ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 328, 5.10.2015.

Tribunalens dom av den 14 juni 2017 – Aydin mot EUIPO – Kaporal Groupe (ROYAL & CAPORAL)

(Mål T-95/16) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket ROYAL & CAPORAL — Det äldre EU-ordmärket KAPORAL — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)

(2017/C 249/37)

Rättegångsspråk: franska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Savas Aydin (Pantin, Frankrike) (ombud: advokaten F. Watrin)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Hanf och S. Pétrequin)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Kaporal Groupe (Marseille, Frankrike) (ombud: advokaten J. André)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 11 december 2015 (ärende R 867/2015-2) om ett invändningsförfarande mellan Kaporal Groupe och Savas Aydin.

Domslut

1) Överklagandet ogillas.

2) Savas Aydin ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 156, 2.5.2016.

Tribunalens dom av den 8 juni 2017 – kommissionen mot IEM

(Mål T-141/16) ⁽¹⁾

(Skiljedomsklausul — Avtalet FAIR-CT98-9544 som ingåtts inom ramen för fjärde ramprogrammet på området forskning, teknisk utveckling och demonstration (1994 – 1998) — Hävning av avtal — Återbetalning av förskott — Dröjsmålsränta — Tredskodomsförfarande)

(2017/C 249/38)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Katsimerou och S. Lejeune, biträdda av advokaten O. Lytra)

Svarande: IEM – Erga – Erevnes – Meletes perivallontos kai chorotaxias AE (Aten, Grekland)

Saken

Talan enligt artikel 272 FEUF om att företaget IEM Erga – Erevnes – Meletes perivallontos kai chorotaxias ska förpliktas att betala tillbaka förskott som betalats av kommissionen inom ramen för avtalet FAIR-CT98-9544, jämte dröjsmålsränta.

Domslut

- 1) IEM – Erga – Erevnes – Meletes perivallontos kai chorotaxias AE förpliktas att betala ett belopp på 75 728,33 euro till kommissionen, jämte dröjsmålsränta med 3 procent, från den 4 september 2010 tills betalning erlagts.
- 2) IEM ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 191, 30.5.2016.

Tribunalens dom av den 7 juni 2017 – Mediterranean Premium Spirits mot EUIPO – G-Star Raw (GINRAW)

(Mål T-258/16) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket GINRAW — Äldre EU-ordmärken RAW — Relativt registreringshinder — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 — Bevisning som åberopats för första gången vid tribunalen — Motiveringsskyldighet)

(2017/C 249/39)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Mediterranean Premium Spirits, SL (Barcelona, Spanien) (ombud: advokaterna J. A. Mora Granell och J. Romání Lluch)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Folliard-Monguiral och K. Sidat Humphreys)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: G-Star Raw CV (Amsterdam, Nederländerna) (ombud: advokaterna L. Dijkman och J. van Manen)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 14 mars 2016 (ärende R 1583/2015-4), angående ett invändningsförfarande mellan G-Star Raw och Mediterranean Premium Spirits.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Mediterranean Premium Spirits, SL ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för EUIPO och G-Star Raw CV.

⁽¹⁾ EUT C 251, 11.7.2016.

Tribunalens dom av den 15 juni 2017 – Bay mot parlamentet(Mål T-302/16) ⁽¹⁾

(Institutionell rätt — Beslut meddelat av Europaparlamentets talman om att ålägga en ledamot av Europaparlamentet en påföljd i form av indragning av dagtraktamentet — Artikel 166 i parlamentets arbetsordning — Rätt till tillgång till akten i ärendet — Felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna)

(2017/C 249/40)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Nicolas Bay (La Celle-Saint-Cloud, Frankrike) (ombud: advokaten A. Cuignache)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: N. Görlitz, S. Alonso de León och S. Seyr)

Saken

Talan om ogiltigförklaring enligt artikel 263 FEUF av beslutet av parlamentets talman av den 9 mars 2016 och av beslutet av parlamentets presidium av den 11 april 2016 om att ålägga sökanden en påföljd i form av indragning av dagtraktamentet under fem dagar.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Nicolas Bay ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 279, 1.8.2016.

Tribunalens dom av den 8 juni 2017 – Bundesverband Deutsche Tafel mot EUIPO – Tiertafel Deutschland (Tafel)(Mål T-326/16) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ogiltighetsförfarande — EU-ordmärke – Tafel — EUIPO:s verkställighet av en dom om ogiltigförklaring av en överklagandenämnds beslut — Absolut registreringshinder — Artiklarna 52.1 a och 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 — Beskrivande karaktär — Artikel 65.6 i förordning nr 207/2009 — Beslut som har meddelats efter det att tribunalen har ogiltigförklarat ett tidigare beslut)

(2017/C 249/41)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande Bundesverband Deutsche Tafel eV (Berlin, Tyskland) (ombud: advokaterna T. Koerl, E. Celenk och S. Vollmer)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: S. Hanne)

Motpart vid EUIPO:s överklagandenämnd, som intervenerat vid tribunalen: Tiertafel Deutschland eV (Rathenow, Tyskland) (ombud: advokaten M. Nitschke)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 4 april 2016 (ärende R 248/2016-4) om ett ogiltighetsförfarande mellan Tiertafel Deutschland och Bundesverband Deutsche Tafel.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Bundesverband Deutsche Tafel eV ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 287, 8.8.2016.

Tribunalens dom av den 14 juni 2017 – LG Electronics mot EUIPO (Second Display)**(Mål T-659/16) ⁽¹⁾**

(EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket *Second Display* — Absoluta registreringshinder — Beskrivande karaktär — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 207/2009)

(2017/C 249/42)**Rättegångsspråk: engelska****Rättegångsdeltagare**

Klagande: LG Electronics, Inc. (Seoul, Republiken Korea) (ombud: advokaterna T. de Haan och P. Péters)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: J. Ivanauskas)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s första överklagandenämnd den 10 juni 2016 (ärende R 106/2016-1) om en ansökan om registrering av ordkännetecknet *Second Display* som EU-varumärke.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) LG Electronics, Inc. ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 402, 31.10.2016.

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 30 maj 2017 – Enrico Colombo och Corinti Giacomo mot kommissionen**(Mål T-690/16 R)**

(”Interimistiskt förfarande — Offentlig upphandling — Begäran om interimistiska åtgärder — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte”)

(2017/C 249/43)**Rättegångsspråk: italienska****Parter**

Sökande: Enrico Colombo SpA (Sesto Calende, Italien) och Corinti Giacomo (Ispra, Italien) (ombud: advokaterna R. Colombo och G. Turri)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: P. Rosa Plaza, S. Delaude och L. Di Paolo) och Carmet Sas di Fietta Graziella & C.

Saken

Ansökan som inges med stöd av artiklarna 278 och 279 FEUF och som avser att interimistiska åtgärder ska vidtas dels för uppskov med verkställigheten av de handlingar från kommissionens sida som lett till att sökandenas anbud inte antagits inom ramen för anbudsförfarande JRC/IPR/2016/C.4/0002/OC, dels så att verkställigheten av det avtal som ingåtts mellan kommissionen och den som tilldelats kontraktet skjuts upp.

Avgörande

- 1) Det finns inte längre anledning att pröva ansökan om interimistiska åtgärder i den mån som den avser Carmet Sas di Fietta Graziella & C.
- 2) Ansökan om interimistiska åtgärder ogillas i övrigt.
- 3) Frågan om rättegångskostnader anstår.

Tribunalens beslut av den 18 maj 2017 – Verschuur mot kommissionen**(Mål T-877/16) ⁽¹⁾**

(Talan om ogiltigförklaring — Tillgång till handlingar — Förordning (EG) nr 1049/2001 — Handling som avser det administrativa förfarandet beträffande stöd SA. 38374 (2014/C ex 2014/NN) som genomförts av Nederländerna till förmån för Starbucks — Avslag på ansökan — Uppenbart att talan helt saknar rättslig grund)

(2017/C 249/44)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Steven Verschuur (Baarn, Nederländerna) (ombud: advokaten P. Kreijger)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Baquero Cruz, A. Buchet och F. Clotuche-Duvieusart)

Saken

Talan som väckts med stöd av artikel 263 FEUF i vilken har yrkats ogiltigförklaring av kommissionens beslut C (2016) 6455 final av den 3 oktober 2016 att avslå sökandens bekräftande begäran om tillgång till handlingar med tillämpning av Europaparlamentets, och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 om tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 2001, s. 43).

Avgörande

- 1) Talan ogillas.
- 2) Steven Verschuur ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 53, 20.2.2017.

Talan väckt den 16 maj 2017 – Fakro mot kommissionen**(Mål T-293/17)**

(2017/C 249/45)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Fakro sp z o.o. (Nowy Sącz, Polen) (ombud: A. Radkowiak-Macuda)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- slå fast att kommissionen åsidosatt sina skyldigheter enligt FEUF och stadgan om de grundläggande rättigheterna genom att inte ta ställning till det klagomål som sökanden lämnat in den 12 juli 2012 avseende VELUX-koncernens missbruk av ledande ställning, trots att kommissionen formellt uppmanades att ta ställning, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna, även för det fall att förfarandet läggs ned, om kommissionen under tiden fattat ett beslut.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden en grund avseende åsidosättande av artikel 288 FEUF jämförd med artiklarna 102 FEUF och 105 FEUF samt artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna.

Ett första ställningstagande, i ärendet, efter 3,5 år, avseende sökandens klagomål, utgör inte en behandling inom skälig tid. Kommissionen har inte företett några bevis för att den i samband med provningsförfarandet varit aktiv på något sätt. Kommissionen är skyldig att innan den fattar ett beslut noga gå igenom de rättsliga och faktiska omständigheter som sökanden har angett. Att inleda ett förfarande är det bästa sättet för sökanden att skydda sina rättigheter.

Talan väckt den 15 maj 2017 – Optile mot kommissionen

(Mål T-309/17)

(2017/C 249/46)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Organisation professionnelle des transports d'Ile de France (Optile) (Paris, Frankrike) (ombud: advokaterna F. Thiriez och M. Dangibeaud)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- delvis ogiltigförklara artikel 1 i Europeiska kommissionens beslut av den 2 februari 2017 i ärende SA.26763 om påstådda stöd till transportföretag för kollektivtrafik som beviljats av regionen Île-de-France, men bara i den del det anses att den stödordning som inrättats av regionen Île-de-France under perioden 1979–2008 utgör en ny stödordning som "olagligen genomförts",
- i andra hand delvis ogiltigförklara artikel 1 i Europeiska kommissionens beslut av den 2 februari 2017 i ärende SA.26763 om påstådda stöd till transportföretag för kollektivtrafik som beviljats av regionen Île-de-France, men i den del det anses att stödordningen "olagligen genomförts" under perioden maj 1994–25 december 2008.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: I kommissionens beslut av den 2 februari 2017 angående stödordningarna SA.26763 2014/C (ex 2012/ NN) som Frankrike genomfört till förmån för busstransportföretag i regionen Île-de-France (C(2017) 439 slutlig) (nedan kallat det angripna beslutet) fastställdes att den granskade stödordningen var en ny stödordning. I detta avseende har sökanden gjort följande invändningar:

- Åsidosättande av artikel 1 b i i rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 248, s. 9) (nedan kallad förordning nr 2015/1589), eftersom den rättsliga grunden för den granskade stödordningen föregår Romfördraget.
- Otillräcklig motivering i förhållande till artikel 1 b v i förordning nr 2015/1589.

- Felaktiga faktiska omständigheter och felaktig rättstillämpning i förhållande till det datum som fastställts för marknadsliberalisering.
2. Andra grunden: I det angripna beslutet anses stödet vara en ny stödordning såvitt avser perioden 1994–1998. I detta sammanhang har sökanden anfört följande:
- Åsidosättande av parternas processuella rättigheter och principerna om rättssäkerhet och skydd för berättigade förväntningar, eftersom kommissionen utvidgade sin granskning utanför de ramar som fastställts i beslutet om att inleda granskningen.
 - Åsidosättande av artikel 17 i förordning nr 2015/1589, genom att kommissionen ansåg att en begäran om upphävande från en enskild innebar preskriptionsavbrott.

Talan väckt den 1 juni 2017 – Campbell mot kommissionen

(Mål T-312/17)

(2017/C 249/47)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Liam Campbell (Dundalk, Irland) (ombud: J. MacGuill, Solicitor)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 7 april 2017 om avslag på sökandens ansökan om tillgång till handlingar hänförliga till ett fördragsbrottsförfarande som inletts mot Litauen för påstått icke-införlivande av direktiv 2010/64/EU⁽¹⁾.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Kommissionen har i strid med relevant rättspraxis inte gjort någon konkret bedömning av ansökan om tillgång till handlingar enligt förordning nr 1049/2001.
2. Kommissionen har rättsstridigt åberopat vissa allmänna presumtioner i fråga om utlämnande av handlingar, vilket strider mot de principer som slagits fast i relevant rättspraxis.
3. Kommissionen har underlåtit att göra en specifik och faktisk riskbedömning avseende varje handling, vilket strider mot relevant rättspraxis.
4. Kommissionen har underlåtit att göra en specifik och faktisk prövning av möjligheten att ge delvis tillgång till handlingarna, vilket strider mot relevant rättspraxis.
5. Kommissionen har gjort en uppenbart oriktig bedömning beträffande förekomsten av ett övervägande allmänintresse, vilket strider mot de principer som slagits fast i rättspraxis.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/64/EU av den 20 oktober 2010 om rätt till tolkning och översättning vid straffrättsliga förfaranden (EUT L 280, 2010, s. 1).

Talan väckt den 15 maj 2017 – Hebberecht mot Europeiska utrikestjänsten

(Mål T-315/17)

(2017/C 249/48)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Chantal Hebberecht (Addis Abeba, Etiopien) (ombud: advokat B. Maréchal)

Svarande: Europeiska utrikestjänsten

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen,

- i första hand, ska
 - fastställa att talan kan tas upp till prövning och bifalla den,
 - ogiltigförklara tillsättningsmyndigheten vid Europeiska utrikestjänstens (EEAS) beslut ((Ares (2017) 615970 – 03/02/2017)), såvitt det däri fastställdes att Chantal Hebberechts inte beviljades förlängning med ett år avseende hennes uppdrag som EU:s delegationschef i Demokratiska förbundsrepubliken Etiopien,
 - förplikta EEAS att till sökanden utge ett schablonbelopp på 250 000 euro i skadestånd för den immateriella skada som lidits,
- i andra hand,
 - förplikta EEAS att till sökanden utge ett schablonbelopp på 200 000 euro i skadestånd för den immateriella skada som lidits,
- i tredje hand,
 - förplikta EEAS att till sökanden utge ett schablonbelopp på 150 000 euro i skadestånd för den immateriella skada som lidits,
- i fjärde hand,
 - förplikta EEAS att till sökanden utge ett schablonbelopp på 100 000 euro i skadestånd för den immateriella skada som lidits,
- i femte hand,
 - förplikta EEAS att till sökanden utge ett schablonbelopp på 50 000 euro i skadestånd för den immateriella skada som lidits,
- förplikta EEAS att ersätta rättegångskostnaderna för förfarandet.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Den första grunden avser ett åsidosättande av principen om icke-diskriminering, då sökanden anser att beslutet om att inte förlänga hennes uppdrag som Europeiska unionens (EU) delegationschef i Demokratiska förbundsrepubliken Etiopien (Etiopien) förefaller ha ett direkt samband med en våg av antisemitiska angrepp och antisemitisk diskriminering.
2. Den andra grunden avser ett åsidosättande av principen om skydd för tjänstens intresse, då en förlängning av sökandens uppdrag kan rättfärdigas på grundval av ett flertal faktorer med beaktande av tjänstens intresse såsom:
 - att upprätthålla en effektivt styrd och organiserad delegation, bestående av kvalificerad, motiverad personal som presterar under ledning av en erfaren delegationschef,
 - att behålla en delegationschef med 28 års erfarenhet av diplomatiska, politiska och ekonomiska relationer och samarbeten i ett land som har status som särskild partner till EU, det vill säga Etiopien,
 - att bidra till att bevara stabiliteten i landet och undvika dess sönderfall genom att inbördeskrig utbryter,
 - att bidra till att förhindra den aktuella migrationsströmmen och motverka att den ökar.

3. Den tredje grunden avser ett åsidosättande av principen om likabehandling, då andra tjänstemän som befinner sig i en situation som är identisk med sökandens har beviljats förlängning av sina uppdrag med stöd av grunder som också är identiska med de grunder sökanden uppgivit i sin ansökan om förlängning med ett år. Härvid gör sökanden även gällande att de åtgärder för positiv diskriminering som anges i tjänsteföreskrifterna för att uppnå jämställdhet inte har iakttagits. Till stöd för detta argument har sökanden anfört att den nya delegationschef som nominerats till att ersätta henne är en man.
4. Den fjärde grunden avser ett åsidosättande av principen om kontinuitet i förvaltningen, vilket är ett väsentligt kriterium vid beslutet om förlängning eftersom ytterligare fem personer står i begrepp att lämna sina uppdrag, däribland chefen för samarbete och avdelningschefen för landsbygdsutveckling och livsmedelförsörjning, vilket är två nyckelposter beträffande samarbete och utveckling. Sökanden gör följaktligen gällande att under dessa omständigheter säkerställs kontinuiteten i förvaltningen och utbildningen av kommande kollegor genom en förlängning med ett år av hennes uppdrag som delegationschef.

Talan väckt den 22 maj 2017 – Aldridge m.fl. mot kommissionen

(Mål T-319/17)

(2017/C 249/49)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Adam Aldridge (Schaerbeek, Belgien) och trettiotvå andra sökande (ombud: advokaterna S. Rodrigues och A. Tymen)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara beslutet av den 15 juli 2016 om avslag på ansökan om omklassificering av den 16 mars 2016,
- ogiltigförklara beslutet av den 13 februari 2017 om avslag på klagomålet av den 14 oktober 2016,
- förplikta svaranden att ersätta sökandena för den ekonomiska och ideella skada dessa orsakats, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena fyra grunder.

1. Första grunden: Det beslut som fattades av direktören för Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) den 16 oktober 2012 att endast genomföra en enda omklassificering av tillfälligt anställda med tillsvidareavtal är rättsstridigt.
 - Nämda beslut är rättsstridigt, eftersom det fattats på ett sätt som strider mot artiklarna 10.3 och 15 i Anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen. Beslutet strider vidare mot normhierarkin och mot principen om skydd för berättigade förväntningar. Direktören för Olafs beslut av den 15 juli 2016, av den 15 juli 2016 om avslag på ansökan om omklassificering av den 16 mars 2016 och av den 13 februari 2017 om avslag på klagomålet av den 14 oktober 2016 har antagits på grundval av ett rättsstridigt beslut och ska därför ogiltigförklaras.
2. Andra grunden: Åsidosättande av principen om god förvaltning.
 - Den omständigheten att de nya tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen trädde i kraft år 2014 och att det därvid införts begränsningar av möjligheten till karriärutveckling efter lönegrad AD12 respektive AST9 utgör ingen giltig grund för att utesluta tillfälligt anställda från förfaranden för omklassificering.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av likabehandlingsprincipen.

- De angripna besluten strider mot ett kommissionsbeslut riktat till EU:s byråer, i vilket det föreskrivs att tillfälligt anställda ska få delta i förfaranden för omklassificering. Tillfälligt anställda med tillsvidareavtal vid kommissionens gemensamma forskningscentrum har exempelvis möjlighet att varje år delta i ett förfarande för omplacering. Detta innebär en omotiverad särbehandling av sökandena.

4. Fjärde grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen.

- Beslutet att endast tillåta en omklassificering per karriär innebär inte en åtgärd som svarar mot det syfte som beskrivs i beslutet av den 16 oktober 2016, nämligen att säkerställa att Olafs behov av särskild expertis tillgodoses, utan innebär tvärtom snarare att Olaf får det svårt att i sin tjänst behålla tillfälligt anställda under en längre tid.

Talan väckt den 24 maj 2017 – Hautala m.fl. mot Efsa

(Mål T-329/17)

(2017/C 249/50)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Heidi Hautala (Helsingfors, Finland), Benedek Jávor (Budapest, Ungern), Michèle Rivasi (Valence, Frankrike) och Bart Staes (Antwerpen, Belgien) (ombud: juristen B. Kloostra)

Svarande: Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Efsas bekräftande beslut av den 14 mars 2017 med referensen PAD 2017/005 CA om bekräftande av dess beslut av den 9 december 2016 och av den 7 oktober 2016 med referensen PAD 2016/034 att neka tillgång till de handlingar som sökandena begärt, och
- förplikta Efsa att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena sex grunder.

1. Första grunden: Efsa har åsidosatt artikel 6.1 i förordning nr 1367/2006 ⁽¹⁾ genom att inte tillämpa denna bestämmelse på den information som begärts. Undantaget från utlämnande för "en fysisk eller juridisk persons affärsintressen, inklusive immateriella rättigheter", som föreskrivs i artikel 4.2 första strecksatsen i förordning 1049/2001, borde enligt artikel 6.1 i förordning 1367/2006 inte ha tillämpats av Efsa på den information som begärts.
2. Andra grunden: Efsa har åsidosatt artiklarna 2.4 och 4.2 första strecksatsen i förordning 1049/2001 ⁽²⁾ och artikel 41 i förordning 178/2002 ⁽³⁾ genom att neka utlämnande av den information som begärts med hänsyn till de affärsintressen som innehavare av studier har, medan konkret skada eller faktisk risk för konkret skada inte styrkts, varigenom Efsa även har åsidosatt artikel 4.4 d i Århuskonventionen, i vilken det föreskrivs att ett undantag från utlämnande endast får beviljas för att skydda intresset av "[s]ekretess som omfattar kommersiell eller industriell information, där sådan sekretess skyddas i lag i syfte att skydda legitima ekonomiska intressen", eftersom något konkret, legitimt ekonomiskt intresse inte har fastställts och/eller styrkts med den omtvistade åtgärden.
3. Tredje grunden: Efsa har gjort en felaktig tillämpning av artikel 63.2 i förordning 1107/2009, ⁽⁴⁾ eftersom den artikeln inte ska tillämpas på den information som begärts och/eller utlämnandet av informationen är motiverat av tvingande hänsyn till allmänintresset i den mening som avses i artikel 63.2 och/eller artikel 16 i förordning 1107/2009.
4. Fjärde grunden: Efsa har åsidosatt artikel 4.2 i förordning 1049/2001 genom att inte anse att det föreligger ett övervägande allmänintresse av att studierna lämnas ut och genom att inte anse att sökandena styrkt att det föreligger ett övervägande allmänintresse av att studierna lämnas ut.

5. Femte grunden: Efsa har åsidosatt artikel 4.2 första strecksatsen i förordning 1049/2001 genom att inte göra en avvägning mellan intresset av att allmänheten har tillgång till miljöinformation i studierna och bolagens privata intresse av att skydda sina affärsintressen och/eller genom att ge företräde åt bolagens ekonomiska intressen.
6. Sjätte grunden: Sökandena har ett intresse av att studierna lämnas ut, eftersom tillgängliga uppgifter inte medger en oberoende och fullständig översyn av Efsas sakkunnigbedömning av glyfosat. Efsa har åsidosatt sina skyldigheter enligt artiklarna 2 och 4 i förordning 1049/2001 och artikel 41 i förordning 178/2002 genom att inte anse att det föreligger ett allmänt intresse och att sökandena har ett intresse av att den information som begärts lämnas ut.

-
- (¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1367/2006 av den 6 september 2006 om tillämpning av bestämmelserna i Århuskonventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor på gemenskapens institutioner och organ (EUT L 264, 2006, s. 13).
- (²) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 2001, s. 43).
- (³) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelsslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet (EGT L 31, 2002, s. 1).
- (⁴) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG (EUT L 309, 2009, s. 1).

Talan väckt den 29 maj 2017 – E-Control mot ACER

(Mål T-332/17)

(2017/C 249/51)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Energie-Control Austria für die Regulierung der Elektrizitäts- und Erdgaswirtschaft (E-Control) (Wien, Österrike) (ombud: advokat F. Schuhmacher)

Svarande: Byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Acer)

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som meddelades av Acer:s överklagandenämnd den 17 mars 2017 i ärende A-001-2017 (slutgiltigt), och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sex grunder.

1. Första grunden: Överklagandenämnden gjorde en felaktig rättstillämpning när den fann att Acer hade befogenhet att ändra förslaget avseende överföringssystemet.
 - Sökanden anför att överklagandenämnden gjorde en felaktig rättstillämpning när den antog att Acer var behörigt att ändra förslaget från de systemansvariga eftersom kommissionens förordning (EU) 2015/1222 (¹) inte ger någon sådan behörighet.
2. Andra grunden: Överklagandenämnden gjorde en felaktig rättstillämpning när den fann att Acer var behörigt trots att det bortsåg från sökandens ändringskrav.
 - Sökanden anför att Acer bortsåg från sökandens begäran om ändring enligt artikel 9.12 i kommissionens förordning (EU) 2015/1222. Enligt sökanden gjorde överklagandenämnden en felaktig rättstillämpning när den fann att Acer var behörigt trots att det bortsåg från sökandens ändringskrav.

3. Tredje grunden: Det utgjorde en felaktig rättstillämpning när överklagandenämnden fann att Acer var behörigt att införa en elområdesgräns i enlighet med artikel 15 i kommissionens förordning (EU) 2015/1222.
- Sökanden anför att överklagandenämnden gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den drog slutsatsen att Acer var behörigt att ändra elområdeskonfigurationen och införa nya elområden i enlighet med artikel 15 i kommissionens förordning (EU) 2015/1222. Enligt sökanden agerade Acer utan behörighet och åsidosatte gällande rättsliga bestämmelser och medlemsstaternas behörighet.
4. Fjärde grunden: Bristande motivering och felaktig rättstillämpning föreligger på grund av överklagandenämndens konstaterande att Acer visat att det föreligger strukturell överbelastning vid den tysk-österrikiska gränsen.
- Sökanden anför att dess processuella rättigheter har åsidosatts eftersom överklagandenämnden inte prövade de argument som anfördes genom överklagandet, utan i stället grundade sig på ett allmänt konstaterande som saknade specifik koppling till det aktuella ärendet. Om tribunalen kommer fram till att överklagandenämnden har lämnat en tillräcklig motivering hävdar sökanden att överklagandenämnden också gjorde en felaktig rättstillämpning när den – utan någon hänvisning till rättsliga normer – godtog Acer:s slutsats som baserats på en felaktig definition av överbelastning.
5. Femte grunden: Bristande motivering och felaktig rättstillämpning föreligger på grund av att sökandens begäran om bevisning inte tagits i beaktande.
- Sökanden anför att överklagandenämnden inte har gjort någon meningsfull prövning av sökandens begäran och därigenom har åsidosatt sin motiveringsskyldighet. Eftersom överklagandenämnden måste nå en motiverad slutsats i frågan om huruvida överklagandet var befogat, har den enligt sökanden en skyldighet att begära information när det är nödvändigt för att fatta beslut i ärendet. Det är sökandens uppfattning att överklagandenämnden därför gjorde en felaktig rättstillämpning när den avslag begäran om information.
6. Sjätte grunden: Bristande motivering och felaktig rättstillämpning föreligger på grund av att överklagandenämnden fann att det var proportionerligt att införa en elområdesgräns.
- Sökanden åberopar två skilda grunder: bristande motivering såsom ett åsidosättande av sökandens processuella rättigheter, och en felaktig rättstillämpning i förhållande till de rättsliga normerna. Enligt sökanden stod det omtvistade beslutet i strid med den grundläggande proportionalitetsprincipen i artikel 16 i förordning (EG) nr 714/2009 ⁽²⁾, som också är en grundläggande princip i FEUF.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EU) 2015/1222 av den 24 juli 2015 om fastställande av riktlinjer för kapacitetstilldelning och hantering av överbelastning (EUT L 197, 2015, s. 24).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 714/2009 av den 13 juli 2009 om villkor för tillträde till nät för gränsöverskridande elhandel och om upphävande av förordning (EG) nr 1228/2003 (EUT L 211, 2009, s. 15).

Talan väckt den 29 maj 2017 – Austrian Power Grid och Voralberger Übertragungsnetz mot ACER

(Mål T-333/17)

(2017/C 249/52)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Austrian Power Grid AG (Wien, Österrike) och Voralberger Übertragungsnetz GmbH (Bregenz, Österrike) (ombud: advokaterna H. Kristoferitsch och S. Huber)

Svarande: Agency for the Cooperation of Energy Regulators (ACER)

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som överklagandenämnden vid ACER (byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter) meddelade den 17 mars 2017 i ärende A-001-2017 (konsoliderat) i dess helhet samt ogiltigförklara följande delar av ACER:s beslut nr 06/2016 av den 17 november 2016 om förslaget till fastställande av kapacitetsberäkningsregionerna från de systemansvariga för överföringssystemen:

i. artikel 1 i det angripna beslutet jämte

— artikel 1.1 c i bilaga I, och

— ordet "även" och passagen "för kapacitetstilldelning för de berörda elområdesgränserna till villkoren i artikel 5.3 i detta dokument är uppfyllda" i artikel 2.2 e i bilaga I,

ii. artikel 2 i det angripna beslutet,

iii. bilaga IV, och

iv. bilaga V,

alternativt

ogiltigförklara det angripna beslutet i dess helhet och återförvisa ärendet till överklagandenämnden, samt

- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena sju grunder.

1. Första grunden: Överklagandenämnden gjorde fel som fann ACER behörig att ändra förslaget från de systemansvariga för överföringssystemen.

Enligt sökandena är det angripna beslutet rättsstridigt, eftersom överklagandenämnden inte tog upp att ACER saknade behörighet att materiellt ändra förslaget till fastställande av kapacitetsberäkningsregioner från de systemansvariga för överföringssystemen.

2. Andra grunden: Överklagandenämnden gjorde fel som antog att ACER var behörig att inte beakta E-Controls begäran om ändring.

Enligt sökandena handlades begäran från den österrikiska tillsynsmyndigheten, E-Control, om att ändra det ovannämnda förslaget inte i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 9.12 i förordning 2015/1222. ⁽¹⁾ Att godkänna denna rättsstridiga tillämpning av artikel 9 i nämnda förordning utgjorde, enligt sökandena, felaktig rättsstillämpning.

3. Tredje grunden: Överklagandenämnden gjorde fel som antog att ACER är behörig att fastställa elområden under ett förfarande enligt artikel 15 i förordning 2015/1222.

Enligt sökandena stöder alla tillgängliga tolkningsmetoder liksom rättspraxis och kommissionens autentiska tolkning klart slutsatsen att uppdelning av ett existerande elområde och en skyldighet att införa en mekanism för kapacitetstilldelning inte får grundas på artikel 15 i förordning 2015/1222. Den tolkning som förespråkas av ACER och stöds av överklagandenämnden är tvärtom, enligt sökandena, baserad på en oriktig och ofullständig tolkning av de rättsliga och faktiska omständigheterna i detta fall.

4. Fjärde grunden: Överklagandenämnden tolkade "strukturell överbelastning" fel och bedömde sitt prövningsutrymme fel.

Enligt sökandena gjorde ACER, i beslutet om kapacitetsberäkningsregioner, en tolkning av strukturell överbelastning som varken har stöd i förordning 2015/1222 eller i förordning (EG) nr 714/2009, ⁽¹⁾ för att rättfärdiga sitt antagande att den tysk-österrikiska gränsen är strukturellt överbelastad. Sökanden hävdar att överklagandenämnden genom att de facto godta denna felaktiga tolkning av tillämplig rätt fattade ett materiellt rättsstridigt beslut. Genom att godta ACER:s påstående om strukturell överbelastning av den tysk-österrikiska sammanlänkningen, lade överklagandenämnden också felaktigt bevisbördan på sökandena och åsidosatte sin skyldighet att göra en fullständig bedömning av de faktiska omständigheterna och lämna en motivering.

5. Femte grunden: Överklagandenämnden gjorde fel som fann uppdelningen av det tysk-österrikiska elområdet proportionell.

Sökanden hävdar att de klart har visat att uppdelningen av det tysk-österrikiska elområdet, som ACER beslutade om, utgör ett oproportionerligt ingrepp i deras rättigheter. Överklagandenämnden prövade inte alls de argument som sökandena anförde i sina överklaganden. Vidare gjorde överklagandenämnden fel som fann att uppdelningen av elområdet och införandet av en mekanism för kapacitetstilldelning lämplig.

6. Sjätte grunden: Överklagandenämnden gjorde fel som fann att införandet av det tysk-österrikiska elområdet inte begränsar grundläggande friheter.

Enligt sökandena visade de att, i motsats till ACER:s och överklagandenämndens slutsats, införandet av en mekanism för kapacitetstilldelning vid den tysk-österrikiska gränsen begränsar den fria rörligheten för varor, som stadgas i artiklarna 34 och 35 FEUF liksom friheter att tillhandahålla tjänster (artikel 56 FEUF). Sökandena gör gällande att överklagandenämnden, på ett mycket kortfattat och ogrundat sätt, underkände deras argument och påstod att kvantitativa restriktioner av bilateral handel med energi är oproblematiskt sett till de grundläggande friheterna. Enligt sökandena åsidosatte överklagandenämnden därmed EU:s primär rätt samt motiveringsskyldigheten.

7. Sjunde grunden: Överklagandenämnden gjorde fel som fann att ACER:s beslut om kapacitetsberäkningsregioner var förenligt med förfarandebestämmelserna.

Sökandena gör gällande att de i sina överklaganden styrkte att ACER:s beslut om kapacitetsberäkningsregioner delvis är behäftat med fel, av följande skäl: i) ACER överskred sina befogenheter när den förklarade att dess icke-bindande yttrande 09/2015, som avgavs i september 2015, har bindande verkan. Eftersom detta yttrande inte ingick i samrådsförfarandet, kränkte byrån fundamentalt sökandenas rättigheter i förfarandet. ii) ACER:s ärendeakt för förberedelse av nämnda beslut saknade tekniska studier, analys och ingående bedömningar. Antingen var den information som byrån lämnade sökandena klart ofullständig – vilket i så fall strider mot sökandenas rätt till full tillgång till handlingarna i ärendet enligt artikel 41 i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna – eller så gjorde byrån över huvud taget inga förberedelser och/eller konsulterade tekniskt sakkunniga och analyser för att kunna fatta sitt beslut på faktiskt solida grunder. iii) ACER beaktade inte de obligatoriska kraven för att ändra elområden, enligt artikel 33 i förordning 2015/1222. iv) Beslutet är grundat på faktiska omständigheter som inte har klargjorts tillräckligt. ACER har inte lämnat några kommentarer.

Enligt sökanden bekräftade överklagandenämnden, trots dessa betydande åsidosättanden av föreskrivna förfarandebestämmelser från ACER:s sida, på ett mycket allmänt sätt att beslutet om kapacitetsberäkningsregioner var rättsenligt. Nämnden handlade därmed rättsstridigt.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EU) 2015/1222 av den 24 juli 2015 om fastställande av riktlinjer för kapacitetstilldelning och hantering av överbelastning (EUT L 197, 2015, s. 24).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 714/2009 av den 13 juli 2009 om villkor för tillträde till nät för gränsöverskridande elhandel och om upphävande av förordning (EG) nr 1228/2003 (EUT L 211, 2009, s. 15).

Talan väckt den 2 juni 2017 – FLA Europe mot kommissionen**(Mål T-347/17)**

(2017/C 249/53)

*Rättegångsspråk: nederländska***Parter**

Sökande: FLA Europe NV (Oudenaarde, Belgien) (ombud: advokaterna A. Willems, S. De Knop och B. Natens)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att talan kan prövas i sak,
- ogiltigförklara kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/423 av den 9 mars 2017 om återinförande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av vissa skodon med överdelar av läder med ursprung i Folkrepubliken Kina och Vietnam och som tillverkas av Fujian Viscap Shoes Co. Ltd, Vietnam Ching Luh Shoes Co. Ltd, Vinh Thong Producing-Trading-Service Co. Ltd, Qingdao Tae Kwang Shoes Co. Ltd, Maystar Footwear Co. Ltd, Lien Phat Company Ltd, Qingdao Sewon Shoes Co. Ltd, Panyu Pegasus Footwear Co. Ltd, PanYu Leader Footwear Corporation, Panyu Hsieh Da Rubber Co. Ltd, An Loc Joint Stock Company, Qingdao Changshin Shoes Company Limited, Chang Shin Vietnam Co. Ltd, Samyang Vietnam Co. Ltd, Qingdao Samho Shoes Co. Ltd, Min Yuan, Chau Giang Company Limited, Foshan Shunde Fong Ben Footwear Industrial Co. Ltd och Dongguan Texas Shoes Limited Co., och om genomförande av domstolens dom i de förenade målen C-659/13 och C-34/14, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 5.1 och 5.2 FEU, alternativt mot principen om institutionell jämvikt enligt artikel 13.2 FEU.
 - Den angripna förordningen saknar rättslig grund.
 - Kommissionen saknade behörighet för att anta den angripna förordningen.
2. Andra grunden: Underlåtenheten att vidta de åtgärder som krävs för att följa den dom som meddelades i de förenade målen C-659/13 och C-34/14, C&J Clark International, medför att artikel 266 FEUF åsidosatts.
3. Tredje grunden: Genom införandet av antidumpningstullar på varor som har övergått till fri omsättning har artiklarna 1.1 och 10.1 i förordning (EU) nr 2016/1036 ⁽¹⁾ och rättssäkerhetsprincipen (principen om förbud mot retroaktiv tillämpning) åsidosatts.
4. Fjärde grunden: Införandet av en antidumpningstull utan någon ny bedömning av unionens intresse innebär att artikel 21 i förordning nr 2016/1036 har åsidosatts.
5. Femte grunden: Antagandet av en åtgärd som går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det eftersträvade syftet strider mot artikel 5.1 och 5.4 FEU.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 176, 2016, s. 21).

Talan väckt den 2 juni 2017 – Nike European Operations Netherlands m.fl. mot kommissionen**(Mål T-351/17)**

(2017/C 249/54)

*Rättegångsspråk: engelska***Parter**

Sökande: Nike European Operations Netherlands BV (Hilversum, Nederländerna), Hugo Boss AG (Metzingen, Tyskland), Timberland Europe BV (Almelo, Nederländerna), New Balance Athletic Shoes (UK) Ltd (Warrington, Förenade kungariket), Wolverine Europe BV (Amsterdam, Nederländerna) och Wolverine Europe Ltd (London, Förenade kungariket) (ombud: advokaterna E. Vermulst och J. Cornelis)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/423 av den 9 mars 2017 om återinförande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av vissa skodon med överdelar av läder med ursprung i Folkrepubliken Kina och Vietnam och som tillverkas av Fujian Viscap Shoes Co. Ltd, Vietnam Ching Luh Shoes Co. Ltd, Vinh Thong Producing-Trading-Service Co. Ltd, Qingdao Tae Kwang Shoes Co. Ltd, Maystar Footwear Co. Ltd, Lien Phat Company Ltd, Qingdao Sewon Shoes Co. Ltd, Panyu Pegasus Footwear Co. Ltd, PanYu Leader Footwear Corporation, Panyu Hsieh Da Rubber Co. Ltd, An Loc Joint Stock Company, Qingdao Changshin Shoes Company Limited, Chang Shin Vietnam Co. Ltd, Samyang Vietnam Co. Ltd, Qingdao Samho Shoes Co. Ltd, Min Yuan, Chau Giang Company Limited, Foshan Shunde Fong Ben Footwear Industrial Co. Ltd och Dongguan Texas Shoes Limited Co., och om genomförande av domstolens dom i de förenade målen C-659/13 och C-34/14 (EUT L 64, 2017, s. 72), och
- förplikta Europeiska kommissionen att betala rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena fyra grunder.

1. Första grunden: Europeiska kommissionen var inte behörig att anta den omtvistade förordningen.
2. Andra grunden: Återupptagandet av det avslutade skodonsförfarandet och det retroaktiva införandet av den antidumpningstull som upphört att gälla genom den omtvistade förordningen: (i) saknar rättsgrund, grundas på ett uppenbart fel i tillämpningen av artikel 266 FEUF och grundförordningen⁽¹⁾, samt åsidosätter artikel 9.4 i grundförordningen, (ii) är enligt sökandena inte förenligt med principen om skydd för berättigade förväntningar, rättssäkerhetsprincipen och principen om förbud mot retroaktiv tillämpning, (iii) grundas på en felaktig tillämpning av artikel 266 FEUF och Europeiska kommissionens maktmissbruk och åsidosätter artikel 5.4 FEU.
3. Tredje grunden: Det retroaktiva införandet av antidumpningstull på sökandenas leverantörer, vilket medfört att sökandena inte kan återbetalas åsidosätter principen om icke-diskriminering.
3. Fjärde grunden: Europeiska kommissionen har missbrukat sin makt vid bedömningen av marknadsekonomi och ansökningar om individuell behandling och har åsidosatt principen om icke-diskriminering.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 176, 2016, s. 21).

Överklagande ingett den 6 juni 2017 – Genomic Health mot EUIPO (ONCOTYPE DX GENOMIC PROSTATE SCORE)**(Mål T-354/17)**

(2017/C 249/55)

*Rättegångsspråk: engelska***Parter***Klagande:* Genomic Health, Inc. (Redwood City, Kalifornien, Förenta staterna) (ombud: A. Reid, Solicitor)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Omtvistat varumärke:* EU-ordmärket "ONCOTYPE DX GENOMIC PROSTATE SCORE" – Registreringsansökan nr 15 214 257*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 14 februari 2017 i ärende R 1682/2016-5**Yrkanden**

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta klagandens rättegångskostnader avseende överklagandet.

Grund

Klaganden gör gällande att det överklagade beslutet är felaktigt och utgör ett

- åsidosättande av artikel 7.1 b, jämförd med artikel 7.2 i förordning nr 207/2009,
- åsidosättande av artikel 7.1 c, jämförd med artikel 7.2 i förordning nr 207/2009,
- åsidosättande av artikel 7.1 c, jämförd med artikel 7.2 i förordning nr 207/2009.

Överklagande ingett den 7 juni 2017 – Aldo Supermarkets mot EUIPO – Aldi Einkauf (ALDI)**(Mål T-359/17)**

(2017/C 249/56)

*Överklagandet är avfattat på franska***Rättegångsdeltagare***Klagande:* Aldo Supermarkets (Varna, Bulgarien) (ombud: advokaten C. Saettel)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)*Motpart vid överklagandenämnden:* Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG (Essen, Tyskland)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Varumärkessökande:* Motparten vid överklagandenämnden*Innehavare av det omtvistade varumärket:* Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG*Omtvistat varumärke:* EU-ordmärket "ALDI" – registreringsansökan nr 12 749 586

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 29 mars 2017 i ärende R 976/2016-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av regel 19 i förordning nr 2868/95.
- Det föreligger en självmotsägelse i motiveringen, såvitt överklagandenämnden i punkt 18 i det överklagade beslutet uttalade att invändningsformuläret innehöll en återgivning i färg av det äldre varumärket och punkt 27 i det överklagade beslutet, att klaganden hade ingett en PDF-fil, som visade en återgivning av varumärket i färg, även om dessa uttalanden är oförenliga med konstaterandet i punkterna 22 – 25 i det överklagade beslutet varav väsentligen framgår att klaganden inte har visat på förekomsten av sitt äldre varumärke, då klaganden inte har tillhandahållit en återgivning i färg av detta varumärke.
- Åsidosättande av rätten till försvar och principen om ett kontradiktoriskt förfarande, såvitt som överklagandenämnden på eget initiativ tog upp frågan om åsidosättande av regel 19 i förordning nr 2868/95, utan att ha hört parterna, även om överklagandenämnderna enligt principen om ett kontradiktoriskt förfarande ska höra parterna om varje grund som de ämnar att pröva på eget initiativ.
- Åsidosättande av artikel 42.2 i förordning nr 207/2009 och av regel 22.3 och 22.4 i förordning nr 2868/95.

Talan väckt den 2 juni 2017 – Jana shoes m.fl. mot kommissionen

(Mål T-360/17)

(2017/C 249/57)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Jana shoes GmbH & Co. KG (Detmold, Tyskland), Novi International GmbH & Co. KG (Detmold), shoe.com GmbH & Co. KG (Detmold), Wendel GmbH & Co. KG Schuhproduktionen International (Detmold) och Wortmann KG Internationale Schuhproduktionen (Detmold) (ombud: advokaterna A. Willems och S. De Knop)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- fastställa att talan kan tas upp till prövning,
- ogiltigförklara kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/423 av den 9 mars 2017 om återinförande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av vissa skodon med överdelar av läder med ursprung i Folkrepubliken Kina och Vietnam och som tillverkas av Fujian Viscap Shoes Co. Ltd, Vietnam Ching Luh Shoes Co. Ltd, Vinh Thong Producing-Trading-Service Co. Ltd, Qingdao Tae Kwang Shoes Co. Ltd, Maystar Footwear Co. Ltd, Lien Phat Company Ltd, Qingdao Sewon Shoes Co. Ltd, Panyu Pegasus Footwear Co. Ltd, PanYu Leader Footwear Corporation, Panyu Hsieh Da Rubber Co. Ltd, An Loc Joint Stock Company, Qingdao Changshin Shoes Company Limited, Chang Shin Vietnam Co. Ltd, Samyang Vietnam Co. Ltd, Qingdao Samho Shoes Co. Ltd, Min Yuan, Chau Giang Company Limited, Foshan Shunde Fong Ben Footwear Industrial Co. Ltd och Dongguan Texas Shoes Limited Co., och om genomförande av domstolens dom i de förenade målen C-659/13 och C-34/14 (EUT L 64, 2017, s. 72), och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena fem grunder.

1. Första grunden: Utan rättslig grund så strider förordning nr 2017/423 mot principen om tilldelade befogenheter enligt artikel 5.1 och 5.2 FEU, och i vart fall mot principen om institutionell jämvikt enligt artikel 13.2 FEU.
2. Andra grunden: Eftersom de åtgärder som krävs för att följa den dom som meddelades i de förenade målen C-659/13 och C-34/14, C&J Clark International, inte vidtogs genom förordning nr 2017/423, strider den mot artikel 266 FEUF.
3. Tredje grunden: Genom införandet av antidumpningstullar på import av skodon "som ägde rum under tillämpningsperioden för rådets förordning (EG) nr 1472/2006 och rådets förordning (EU) nr 1294/2009" åsidosatte förordning nr 2017/423 artiklarna 1.1 och 10.1 i förordning (EU) nr 2016/1036 ⁽¹⁾ och rättssäkerhetsprincipen (principen om förbud mot retroaktiv tillämpning).
4. Fjärde grunden: Införandet av en antidumpningstull utan någon ny bedömning av unionens intresse innebär att förordning (EU) nr 2017/423 strider mot artikel 21 i förordning nr 2016/1036 och det är i vart fall klart felaktigt att dra slutsatsen att införandet av antidumpningstullen låg i unionens intresse.
5. Femte grunden: Förordning nr 2017/423 går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå syftet med den, och den strider därför mot artikel 5.1 och 5.4 FEU.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 176, 2016, s. 21).

Överklagande ingett den 6 juni 2017 – NCL mot EUIPO (FEEL FREE)

(Mål T-362/17)

(2017/C 249/58)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: NCL Corporation Ltd (Miami, Florida, Förenta staterna) (ombud: advokaterna J. Bühling och D. Graetsch)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "FEEL FREE" – Registreringsansökan nr 15 090 533

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 23 mars 2017 i ärende R 2094/2016-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009.
-

Överklagande ingett den 5 juni 2017 – Bielawski mot EUIPO (HOUSE OF CARS)**(Mål T-364/17)**

(2017/C 249/59)

*Rättegångsspråk: polska***Parter***Klagande:* Marcin Bielawski (Warszawa, Polen) (ombud: advokaten M. Kondrat)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Omtvistat varumärke:* EU-ordmärket "HOUSE OF CARS" – Registreringsansökan nr 15 172 638*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 27 mars 2017 i ärende R 2047/2016-5**Yrkanden**

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, eller
- ändra det överklagade beslutet på så sätt att när det gäller det sökta varumärket det inte föreligger något absolut registreringshinder,
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund(er)

- Åsidosättande av artikel 7.1 b förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 5 juni 2017 – Republiken Polen mot kommissionen**(Mål T-366/17)**

(2017/C 249/60)

*Rättegångsspråk: polska***Parter***Sökande:* Republiken Polen (ombud B. Majczyna)*Svarande:* Europeiska kommissionen**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 23 mars 2017 (offentliggjort den 24 mars 2017, med ärendenummer C[2017] 1904) att inte bevilja ett ekonomiskt bidrag från Europeiska regionala utvecklingsfonden för det stora projektet "produktionsstart för en ny generation av dieselmotorer från Volkswagen Motor Polska" som en del av det operativa programmet "Innovativ ekonomi", vilket antagits som strukturstöd inom ramen för målet "Konvergens i Polen",
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Oriktig bedömning av projektet "produktionsstart för en ny generation dieselmotorer från Volkswagen Motor Polska" genom att utgå ifrån att detta projekt inte uppfyller kraven på överensstämmelse med prioriteringarna i det operativa programmet "Innovativ ekonomi" (prioritet IV i programmet) och alltså inte uppfyller kraven i artikel 41.1 i rådets förordning (EG) nr 1083/2006 av den 11 juli 2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden samt om upphävande av förordning (EG) nr 1260/1999 (EUT L 210, s. 25), på grund av bristande innovation.
2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 41.2 i förordning nr 1083/2006 genom ett avsevärt överskridande av tidsfristen för granskning av projektet.

Överklagande ingett den 9 juni 2017 – Linak mot EUIPO – ChangZhou Kaidi Electrical (Formen på en elektriskt driven lyftpelare)

(Mål T-367/17)

(2017/C 249/61)

Överklagandet är avfattat på: engelska

Parter

Klagande: Linak A/S (Nordborg, Danmark) (ombud: advokaterna V. von Bomhard och J. Fuhrmann)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: ChangZhou Kaidi Electrical Co. Ltd (Changzhou, Kina)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av den omtvistade formgivningen: Klaganden

Omtvistad formgivning: Gemenskapsformgivningen "Elektriskt driven lyftpelare" – Gemenskapsformgivning nr 101 159-0001

Överklagat beslut: Beslut meddelat av tredje överklagandenämnden vid EUIPO den 21 mars 2017 i ärende R 1411/2015-3

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO och intervenienten att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 6 i förordning nr 6/2002.

Överklagande ingett den 9 juni 2017 – Linak mot EUIPO – ChangZhou Kaidi Electrical (Formen på en elektriskt driven lyftpelare)

(Mål T-368/17)

(2017/C 249/62)

Överklagandet är avfattat på: engelska

Parter

Klagande: Linak A/S (Nordborg, Danmark) (ombud: advokaterna V. von Bomhard och J. Fuhrmann)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: ChangZhou Kaidi Electrical Co. Ltd (Changzhou, Kina)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av den omtvistade formgivningen: Klaganden

Omtvistad formgivning: Gemenskapsformgivningen "Elektriskt driven lyftpelare" – Gemenskapsformgivning nr 101 159-0002

Överklagat beslut: Beslut meddelat av tredje överklagandenämnden vid EUIPO den 21 mars 2017 i ärende R 1412/2015-3

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO och intervenienten att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 6 i förordning nr 6/2002.

Talan väckt den 13 juni 2017 – Winkler mot kommissionen

(Mål T-369/17)

(2017/C 249/63)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Bernd Winkler (Grange, Irland) (ombud: advokaten A. Kässens)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 13 mars 2017 och förplikta kommissionen att anta ett beslut angående beräkningen av kapitalet vid tidpunkten för registreringen av sökandens ansökan den 14 september 2011,
- alternativt, förplikta kommissionen att till sökandens pensionskonto överföra skadestånd uppgående till 19 920,39 euro.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av principen om en skäligen tidsåtgång för förfarandet, rättssäkerhetsprincipen och principen om ett rättvist förfarande samt åsidosättande av informationsskyldigheten och samrådsskyldigheten.
 2. Andra grunden: Åsidosättande av principerna om likabehandling, icke-diskriminering och proportionalitet.
 3. Tredje grunden: Åsidosättande av skyddet för berättigade förväntningar.
-

Talan väckt den 12 juni 2017 – KPN mot kommissionen**(Mål T-370/17)**

(2017/C 249/64)

*Rättegångsspråk: engelska***Parter***Sökande:* KPN BV (Haag, Nederländerna) (ombud: advokaterna P. van Ginneken och G. Béquet)*Svarande:* Europeiska kommissionen**Yrkanden**

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut C(2016) 5165 final av den 3 augusti 2016 att förklara en koncentration förenlig med den inre marknaden och EES-avtalet enligt artikel 6.2 i rådets förordning nr 139/2004 i ärende M. 7978 – Vodafone/Liberty Global/Dutch JV,
- återförvisa målet till kommissionen för vidare undersökning enligt artikel 10.5 i förordning nr 139/2004, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Kommissionens bedömning av marknaden för sportinnehåll var uppenbart felaktig, och dess konkurrensanalys är därför ogrundad
 - Sökanden hävdar att sportinnehållet inte är utbytbar och är väsentligt för abonnenter. Enligt sökanden gör detta sportinnehållet (särskilt nödvändigt sportinnehåll) väsentligt för tv-leverantörer som önskar konkurrera på (bland annat) marknaderna för tv-tjänster.
 - Sökanden gör vidare gällande att kommissionen, när den gjorde en annan bedömning, gjorde en uppenbart felaktig bedömning av marknaden/marknaderna för sportinnehåll. Enligt sökanden har den felaktiga marknadsavgränsningen följder för kommissionens vidare bedömning i beslutet och i slutändan för kommissionens slutsats att koncentrationen ska tillåtas.
2. Andra grunden: Kommissionen gjorde en uppenbart felaktig bedömning beträffande incitamenten för avskärmning av grossistmarknaden för sportkanaler som premium-betal-tv.
 - Sökanden hävdar att Ziggo före koncentrationen redan hade förmåga och incitament att utestänga konkurrenter från nödvändigt innehåll. Enligt sökanden kände kommissionen till detta och koncentrationen gör det därför möjligt att utsträcka utestängningen till nya marknader, såsom marknaden för kopplad multi-play för fast och mobil telefoni.
 - Sökanden gör också gällande att kommissionen felaktigt bedömde att konsumtionen av innehåll på mobila enheter är relativt marginell och att de marknaderna därför inte skulle påverkas av koncentrationen. Vidare fann kommissionen felaktigt att marknaden för paket av fasta plus mobila tjänster ännu är outvecklad i Nederländerna.
 - Enligt sökanden kom därför kommissionen felaktigt till slutsatsen att koncentrationen inte skulle få några negativa följder för utestängningen av sportinnehåll på marknader för kopplad multi-play för fast och mobil telefoni.
3. Tredje grunden: Kommissionen motiverade inte varför det gemensamma företaget inte skulle ha incitament att utestänga kommissionen längre fram i distributionskedjan från tillgång till nödvändigt innehåll.
 - Sökanden anser att kommissionens slutsatser, som diskuterats ovan, är otillräckligt motiverade.

Talan väckt den 16 juni 2017 – HeidelbergCement och Schwenk Zement mot kommissionen**(Mål T-380/17)**

(2017/C 249/65)

*Rättegångsspråk: engelska***Parter**

Sökande: HeidelbergCement AG (Heidelberg, Tyskland) och Schwenk Zement KG (Ulm, Tyskland) (ombud: advokaterna U. Denzel, C. von Köckritz, P. Pichler, M. Raible, U. Soltész, G. Wecker och H. Weiß)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut C(2017) 1650 slutlig av den 5 april 2017 med fastställelse av att en koncentration var oförenlig med den inre marknaden och EES-avtalets funktion i ärende M. 7878 – HeidelbergCement/Schwenk/Cemex Hungary/Cemex Croatia,
- förplikta kommissionen att ersätta sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena sju grunder.

1. Genom den första grunden har sökandena gjort gällande att kommissionen inte var behörig att besluta om transaktionen, då transaktionen saknade unionsdimension. Kommissionen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning och åsidosatte artikel 1 i rådets förordning nr 139/2004 ⁽¹⁾ (koncentrationsförordningen) då den fann att HeidelbergCement och Schwenk – istället för den direkta förvärvaren Duna-Dráva Cement – var "de berörda företagen".
2. Genom den andra grunden har sökandena anfört att kommissionen åsidosatte artiklarna 2 och 8 i koncentrationsförordningen, gjorde en uppenbart oriktig bedömning och åsidosatte sin motiveringsskyldighet beträffande definitionen av den relevanta geografiska marknaden.
3. Genom den tredje grunden har sökandena anfört att kommissionens åsidosatte artiklarna 2.2 och 3 i koncentrationsförordningen genom att förbjuda en transaktion utan att fastställa att en effektiv konkurrens påtagligt skulle hämmas inom en väsentlig del av den gemensamma marknaden.
4. Genom den fjärde grunden har sökandena gjort gällande att kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning vid konkurrensbedömningen av transaktionens verkningar.
5. Genom den femte grunden har sökandena hävdatt att kommissionen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning och gjorde en uppenbart oriktig bedömning då den prövade och avsåg den föreslagna åtgärden.
6. Genom den sjätte grunden har sökandena gjort gällande att kommissionen gjorde sig skyldig till ett antal förfarandefel och åsidosatte därmed väsentliga formföreskrifter, sökandenas rätt till försvar och deras grundläggande rättigheter, samt principen om god förvaltning och omsorgsplikten.
7. Genom den sjunde grunden har sökandena hävdatt att kommissionen inte var behörig att förbjuda förvärvet av Cemex Hungary sedan den hade hänskjutit den ungerska delen av transaktionen till den ungerska konkurrensmyndigheten för prövning i enlighet med artikel 4.4 i koncentrationsförordningen.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer (EUT L 24, 2004, s. 1).

Tribunalens beslut av den 18 maj 2017 – Cavankee Fishing m.fl. mot kommissionen**(Mål T-138/08) ⁽¹⁾**

(2017/C 249/66)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på första avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 142, 7.6.2008.

Tribunalens beslut av den 18 maj 2017 – Alsteens mot kommissionen**(Mål T-816/16 RENV) ⁽¹⁾**

(2017/C 249/67)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på åttonde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 319, 20.10.2012.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV